

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
Internal Quality Assurance Management of Bachelor Curriculum of Rajamangala
University of Technology Thanyaburi

สุวจิ คันธมาศ
คณะศิลปศาสตร์

ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมงานวิจัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปี พ.ศ. 2564

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” นี้สำเร็จลงด้วยดีด้วยความร่วมมือจากผู้มีพระคุณหลายฝ่ายหลายท่านที่ให้ความกรุณากับผู้วิจัย ในงานนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านผู้มีพระคุณดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กรุณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในการจัดทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร สอนองอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปาริชาติ คลื่นสุวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สายฝน บุษบา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย พร้อมเสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำมาพัฒนาแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ ให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และขอขอบคุณอาจารย์นิกร เทพทอง ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของบทคัดย่อ และคุณวรรณยา เฉลยปราชน์ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของบรรณานุกรม อีกทั้งขอขอบคุณผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ได้กรุณาให้การสนับสนุนโครงการวิจัยนี้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ที่ได้มีส่วนในการประสิทธิ์ประสาทแสงสว่างแห่งชีวิตและปัญญาแก่ผู้วิจัย รวมทั้งผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ที่คอยให้กำลังใจตลอดเวลา จนทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการทำวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านที่จะได้ทราบข้อมูลจากผลการวิจัยเพื่อเป็นความรู้นำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานต่อไป

สุวจิ คันธมาศ

2565

ชื่อโครงการวิจัย การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุวิจิ คันธมาศ
 ปีที่ทำการวิจัย 2564
 ระยะเวลาในการทำวิจัย 1 ปี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2) ศึกษาความคิดเห็นในการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 268 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.83$, S.D.=0.32) และโดยภาพรวมสภาพปัจจุบัน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.61$, S.D.=0.32) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์และสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.33 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร พบว่า มีการดำเนินการควบคุมคุณภาพของนักศึกษา บัณฑิตและอาจารย์การติดตามตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพการส่งเสริมการเรียนการสอน การศึกษาข้อมูลตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการบริหารงานในหลักสูตรเพื่อส่งผลกระทบต่อนักศึกษาที่จบไปให้มีคุณภาพต่อไป ควรมีการสนับสนุนในเรื่องของระบบฐานข้อมูลกลางต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร ควรส่งเสริมให้อาจารย์ทำตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในสถานะที่นักศึกษาไม่สามารถเข้าพื้นที่ได้และการสร้างแรงจูงใจ การให้ความสำคัญกับบุคลากรในการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Research Title	Internal Quality Assurance Management of Bachelor Curriculum of Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Researcher Name	Suwajee Kantamas
Fiscal Year	2021
Source of Fund	Institute of Research and Development, Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Duration	1 year

ABSTRACT

This research aimed to: 1) study the needs for curriculum quality assurance management of Rajamangala University of Technology Thanyaburi, and 2) study opinion towards curriculum quality assurance managerial improvement of Rajamangala University of Technology Thanyaburi.

The samples of this qualitative research were 268 curriculum committees of Rajamangala University of Technology Thanyaburi. Research instrument was questionnaire and the data were analyzed using percentage, mean and standard deviation.

The results revealed that most personnel expressed their opinions towards bachelor curriculum quality assurance management of Rajamangala University of Technology Thanyaburi at a high level ($X=3.61$, $S.D.=0.32$) and overall needs were at the highest level ($X=4.83$, $S.D.=0.32$). When considering priority needs index ($PNI_{Modified}$), it showed that input factors were at 0.37. In terms of curriculum committee development guidelines, it revealed that there were quality controls for students, graduates, and teachers, monitoring learning and teaching quality, learning and teaching quality improvement, understanding criteria leading to curriculum management system that resulted in graduate quality. Moreover, there should be support on database system needed for curriculum quality assurance management, promoting more academic titles, organizing alternative classes in the situation where student could not study onsite, boosting motivation, and pay more attention on personnel in order to improve quality assurance management.

Keywords: management, bachelor curriculum quality assurance

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา.....	8
2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	17
2.3 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	21
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการประเมิน.....	25
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบริหารจัดการ.....	30
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเชิงระบบ.....	33
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จด้านประกันคุณภาพการศึกษา.....	34
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
3.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน.....	65
ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ เกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์.....	68
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์กรประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน องค์กรประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้.....	73
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	79
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	81
5.2 อภิปรายผล.....	85
5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	90
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก.....	99
ภาคผนวก ก แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	100
ภาคผนวก ข แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ.....	105
ภาคผนวก ค แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย.....	118
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	130

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	ความสอดคล้องระหว่างตัวบ่งชี้และมาตรฐานกฎกระทรวงศึกษาธิการ.....	40
ตารางที่ 2.2	แสดงจำนวนน้ำหนักตัวบ่งชี้.....	41
ตารางที่ 3.1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ในช่วงปีการศึกษา 2563.....	59
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	65
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	65
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	66
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทบุคลากร.....	66
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็น อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร.....	66
ตารางที่ 4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงาน.....	67
ตารางที่ 4.7	ความต้องการจำเป็นและปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี.....	68
ตารางที่ 4.8	สภาพปัจจุบัน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านปัจจัยนำเข้า.....	69
ตารางที่ 4.9	สภาพปัจจุบัน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกระบวนการ.....	70
ตารางที่ 4.10	ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านผลลัพธ์....	72
ตารางที่ 4.11	การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	73
ตารางที่ 4.12	การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการกำกับมาตรฐาน.....	74
ตารางที่ 4.13	การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบัณฑิต....	74
ตารางที่ 4.14	การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านนักศึกษา	75
ตารางที่ 4.15	การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านอาจารย์	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.16	หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน.....	77
ตารางที่ 4.17	สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้.....	78
ตารางที่ 4.18	ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	79

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้ทุกสถานศึกษาต้องมีการประกันคุณภาพการศึกษา เพราะเป็นการบริหารจัดการและดำเนินกิจกรรมตามภารกิจหลักของหน่วยงานสถานศึกษา ตามที่ได้กำหนดสาระบัญญัติเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา ไว้ในหมวดที่ 6 ได้กล่าวไว้ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ตระหนักและดำเนินการในเรื่องนี้ได้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง สาระบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ ปรากฏในมาตรา 47 ถึงมาตรา 51 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อีกทั้งเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการด้านการศึกษา และยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพและพัฒนาการศึกษาให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีการพัฒนาระบบพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหน่วยงานสถานศึกษาอย่างเต็มที่และสำคัญมากที่จะต้องให้มีคุณภาพในการบริหารด้านการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยมีการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะส่งเสริมและผลักดันให้กระบวนการทำงานในทุกระดับและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ มุ่งไปในทิศทางที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ความจำเป็นที่จะต้องดำเนินงานด้านพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไปในระดับประเทศนั้น จะต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดกลไกในการตรวจสอบและกระตุ้นให้หน่วยงานทางการศึกษามีการควบคุมคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 กำหนดให้หน่วยงานรัฐต้องจัดให้มีการศึกษา และสนับสนุนการอบรมด้านการเผยแพร่การประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนจัดการศึกษาอบรม เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะในการนำไปใช้ต่อไปดังกล่าว “ความรู้คู่คุณธรรม” เพราะคุณภาพการศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่จะทำให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านคุณภาพของหน่วยงานการศึกษาที่เชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการสถานศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เพื่อป้องกันการจัดการศึกษาที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและเกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการการศึกษาจากหน่วยงานการศึกษาที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและทำให้หน่วยงานสถานศึกษามีความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่มุ่งบริหารจัดการศึกษาไปสู่คุณภาพและมาตรฐานอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลให้การศึกษไทยมีพลังที่จะพัฒนาประชากรของชาติให้มีคุณภาพอย่างชัดเจนและต่อเนื่องตลอดไป

สำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น ระบบการประกันคุณภาพภายในตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) ข้อ 3 ว่าด้วยแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้แบ่งระดับ

การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ (1) ระดับหลักสูตร (2) ระดับคณะ และ (3) ระดับสถาบัน โดยการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรนั้นดำเนินการโดยมุ่งให้หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้รับการเผยแพร่ สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ข้อที่ 7 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทุกหลักสูตร การเน้นย้ำถึงการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 ข้อ 4 ระบุว่า “สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาสูงขึ้น สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของคณะกรรมการการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และกำหนดตัวบ่งชี้ด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์, 2562)

จากนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งกฎหมายและประกาศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีการศึกษา 2557 ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน โดยเริ่มระดับหลักสูตรเพิ่มเติมจากระดับคณะ และสถาบันในปีการศึกษา 2557 ทำให้สถาบันระดับอุดมศึกษาต้องเพิ่มระบบบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่งได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีการพิจารณาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ระบบบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร จากผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐยังมีปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐที่ดีหากขาดการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงผลการดำเนินงานที่ชัดเจนจะส่งผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน และส่งผลให้การบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพและคุณภาพ (ปริญญ์ งามสุทธิ และเพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ, 2561)

สำหรับปัญหาในการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่พบจากการศึกษางานวิจัยของ ภาวนา กิตติวิมลชัย (2561) พบปัญหาที่มาจากหลักสูตร เช่น อาจารย์มีภาระงานมากส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรการพัฒนาผลงานวิชาการและตำแหน่งทางวิชาการ การสรรหาอาจารย์ทดแทนคนที่ลาออก เกษียณหรือโอนย้ายมีความล่าช้าทำให้จำนวนอาจารย์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน มีการทำวิจัยในลักษณะต่างคนต่างทำยังไม่มีมีการบูรณาการการทำวิจัยร่วมกัน ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนน้อยลงส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนและการออกกลางคัน การปรับปรุงหลักสูตรในรอบ 5 ปี มีความล่าช้าทำให้หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน และงานวิจัยของ นวรัตน์ เงามะสนาม และอรกัญญา เป้าจรรยา (2560) พบปัญหาที่เกิดจากการจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตร เช่น 1) ไม่สามารถบริหารเวลาสำหรับการจัดทำ SAR

2) ความเหมาะสมของการปรับ/การเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้ 3) บุคลากรสนับสนุนการจัดทำ SAR มีไม่เพียงพอ 4) ความเหมาะสมของระยะเวลาในการจัดทำ SAR 5) การได้รับความร่วมมือที่ดีจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่การสนทนากลุ่ม พบว่า 1) การไม่มีส่วนร่วมของบุคลากรภายในหลักสูตร ทำให้ขาดขวัญ/กำลังใจ ไม่มีความภาคภูมิใจในงานที่ทำ ไม่เข้าใจและไม่เต็มใจทำ 2) ขาดกระบวนการทำงานเป็นทีมที่มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน 3) ขาดความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 4) ขาดความสอดคล้องสัมพันธ์กันของกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องไปสู่เป้าหมายเดียวกัน 5) ขาดกระบวนการทบทวนบทเรียนในอดีต ไม่มีการเรียนรู้ปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความผิดพลาด/เกิดปัญหาซ้ำเดิม 6) การปรับเปลี่ยนเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินบ่อยครั้ง จนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเตรียมการและการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดหาข้อมูลให้ทันตามกำหนด 7) ตัวชี้วัดที่มีผู้รับผิดชอบมากกว่า 1 คน ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการประสานงานทำให้ได้ข้อมูล หรือหลักฐานไม่ครบถ้วน 8) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไม่สามารถรองรับการจัดทำ SAR ที่มีประสิทธิภาพ

การจัดระบบมาตรฐานการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้น มีการจัดการมุ่งเน้นให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทั่วทั้งองค์กร ทุกคณะ โดยกำหนดความรับผิดชอบในการควบคุมระบบประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานในแต่ละหน่วยงานหรือองค์กรด้วยการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแผนงาน ในการทำงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ต้องมีการจัดทำระบบและขั้นตอนการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนให้เป็นที่ไปตามนโยบายและระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีการควบคุมการดำเนินงานของหน่วยงานย่อย เช่น สาขาวิชา ภาควิชา ในแต่ละคณะเพื่อให้เป็นที่ไปตามนโยบาย เป้าหมาย และแผนงานที่กำหนดติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเองระดับหลักสูตร รวบรวมผลการดำเนินงานและจัดทำรายงานประเมินตนเองระดับหลักสูตร เป็นการนำเสนอข้อมูลการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสาขาวิชา จากการประเมินจำนวน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงต่าง ๆ ตามเกณฑ์การประเมินของแต่ละองค์ประกอบ โดยมีการมอบหมายให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทุกหลักสูตรรับผิดชอบในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ซึ่งในการจัดทำรายงานฯ (SAR) ที่ผ่านมานั้น แม้จะมีการกำหนดแผนในการจัดทำรายงานฯ และประชุมติดตามผลการดำเนินงานบ่อยครั้ง แต่ก็เป็นที่ไปด้วยความล่าช้าและที่สำคัญไม่เป็นที่ไปตามแผนที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ การเรียบเรียงข้อมูลในการเขียนรายงานสั้นเกินไปไม่ชี้แจงกระบวนการ การประเมินกระบวนการและการปรับปรุงกระบวนการ เอกสารหลักฐานไม่ตรงกับข้อมูลอ้างอิงในรายงานหลักฐานไม่สมบูรณ์ใช้เป็นหลักฐานไม่ได้

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในงานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความตั้งใจที่จะ

ศึกษาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพราะจากผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะศิลปศาสตร์ก็มีข้อที่ควรปรับปรุง เช่น อาจารย์ประจำหลักสูตรยังมีผลงานด้านวิชาการที่ไม่เพียงพอ ยังต้องมีการสร้างผลงานอย่างต่อเนื่อง ขาดการวางแผนพัฒนานักศึกษา ทั้งด้านวิชาการและด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อให้บัณฑิตมีสมรรถนะที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ชัดเจน อีกทั้ง การเขียนรายงานการประเมินตนเองที่ยังไม่ละเอียดและครอบคลุม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่องนี้ เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี เพื่อนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดี อันจะส่งผลให้มีการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.2.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี การประกันคุณภาพการศึกษาดูการบริหารจัดการและทฤษฎีเชิงระบบ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนจำนวน 88 หลักสูตร โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรละ 5 คน รวมทั้งหมด 440 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนจำนวน 88 หลักสูตร โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในช่วงปีการศึกษา 2563 จำนวนหลักสูตรละ 3 คน รวมทั้งหมด 264 คน

1.4.2 ด้านพื้นที่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา (ต้องมาคู่ตัวแปรใช้ตัวแบบนี้ไม่ได้)

1) ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

1.1) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

1.1.1) เพศ

1.1.2) อายุ

1.1.3) ระดับการศึกษา

1.1.4) ประเภท

1.1.5) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

1.1.6) หน่วยงาน

1.2) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ

หลักสูตรปริญญาตรี

(1) สภาพปัจจุบัน

(1.1) ปัจจัยนำเข้า

(1.2) กระบวนการ

(1.3) ผลลัพธ์

(2) สภาพที่พึงประสงค์

(2.1) ปัจจัยนำเข้า

(2.2) กระบวนการ

(2.3) ผลลัพธ์

2) ตัวแปรตาม (Independent Variables) ได้แก่

2.1) การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ

หลักสูตรปริญญาตรี

(1) การกำกับมาตรฐานการศึกษา

(2) บัณฑิต

(3) นักศึกษา

(4) อาจารย์

(5) หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

(6) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

2.2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา

ภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม

ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ทรัพยากรทางการบริหารทุก ๆ ด้าน ได้แก่ บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุ อุปกรณ์ (Materials) การบริหารจัดการ (Management) และแรงจูงใจ (Motivations) ที่เป็นส่วนร่วมเริ่มต้น และเป็นตัวสำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กร

กระบวนการ (Process) หมายถึง การนำเอาปัจจัยทางการบริหารทุกประเภทมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ เนื่องจากในกระบวนการจะมีระบบย่อย ๆ รวมกันอยู่หลายระบบ ครอบคลุม ตั้งแต่การบริหารจัดการ การนิเทศ การวัดผลและประเมินผล การติดตามตรวจสอบ เพื่อให้ปัจจัยทั้งหลายเข้าสู่กระบวนการทุกกระบวนการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์ (Product or Output) หมายถึง เป็นผลที่เกิดจากกระบวนการของการนำเอาปัจจัยมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรปริญญาตรี หมายถึง การมีระบบและกลไกในการควบคุม คุณภาพ (Quality Control) ตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) และประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นไปตามมาตรฐานของดัชนีชี้วัดระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา

การกำกับมาตรฐานการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่งและเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

บัณฑิต หมายถึง การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดบัณฑิตระดับอุดมศึกษา

นักศึกษา หมายถึง ระบบประกันคุณภาพนักศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษา ในหลักสูตรซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน หมายถึง หลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สารของรายวิชา ในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียน ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตรประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ความพร้อมด้านเทคโนโลยีความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่น ๆ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.6.2 นำผลไปปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี เพื่อนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ดี อันจะส่งผลให้มีการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- 1) แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา
- 2) การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 4) แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการประเมิน
- 5) แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการ
- 6) แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเชิงระบบ
- 7) แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จด้านประกันคุณภาพการศึกษา
- 8) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา

แนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถศึกษาได้จากในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2560) กล่าวว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัด กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2550) อ้างถึงใน ธีรฉัตร คงจันทร์ (2560) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการในเรื่องของการกำหนดมาตรฐาน กระบวนการตรวจสอบ และการประเมินการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

พระเมธีปริยัติธาดา และคณะ (2564) กล่าวว่า การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) เป็นวิธีบริหารจัดการเพื่อเป็นหลักประกันหรือสร้างความมั่นใจว่ากระบวนการหรือการดำเนินงานจะทำให้ได้ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพตรงตามที่กำหนดการประกันคุณภาพเป็นการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิผล และสร้างความพึงพอใจให้ผู้ใช้ถือว่าผลลัพธ์นั้นมีคุณภาพ

นิติธร ปิลวาสน์ (2556) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การทำกิจกรรมตามภารกิจหลักให้เป็นไปตามแบบแผน ตามระบบที่กำหนดไว้ โดยต้องมีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ จนทำให้มั่นใจได้ว่าคุณภาพและมาตรฐานของระบบและกระบวนการผลิต ผลผลิต ผลลัพธ์ทางการศึกษามีคุณภาพ

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2557) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดกระบวนการต่าง ๆ อันประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ การประเมิน การรักษาและการพัฒนาคุณภาพของสถาบัน หน่วยงาน และหลักสูตร เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมั่นใจว่าสำเร็จ การศึกษาจะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนด ทั้งยังสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคม และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

จารุกิตต์ คงลี (2563) กล่าวว่า การประกันคุณภาพเป็นเรื่องของการบริหารคุณภาพองค์กร (Quality management) ที่ประกอบไปด้วยการวางแผน กระบวนการ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ระบบการบริหารจัดการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยประกันคุณภาพจะเป็นสิ่งที่ทำให้องค์กร นั้นมีความเชื่อถือว่า องค์กรนั้นมีมาตรฐานในทุก ๆ กระบวนการที่ส่งผลต่อมาตรฐานในการผลิตที่เป็นไปตามความต้องการและความคาดหวังของผู้บริการอย่างต่อเนื่อง

2.1.2 เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษามี 4 ประการ คือ (1) การผลิตบัณฑิต (2) การวิจัย (3) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ (4) ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินการตามภารกิจ ทั้ง 4 ประการนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันมีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมากมายที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ เนื่องจากคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบัน มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวม อีกทั้งความท้าทายของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วต่อการอุดมศึกษา ทั้งในเรื่องของการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต ที่มีผลสืบเนื่องมาจากที่ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้นการศึกษาที่มีคุณภาพจึงต้องมีการรับประกันคุณภาพที่ดี เพราะฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสถาบันจะสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศให้มากขึ้น โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไปอย่างชัดเจน โปร่งใส ตามนโยบายการกำกับองค์กรที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีการกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินสภาพจริงของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และเนื่องจากคณะกรรมการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกัน

คุณภาพการศึกษา รวมไปถึงการที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2554 (กระทรวงศึกษาธิการ , 2554) เพื่อเป็น กลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก. วิทยาลัยชุมชน , กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี , กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และ กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับ บัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 (กระทรวงศึกษาธิการ , 2552) และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2552 (สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐาน การอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตใหม่ในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไก การประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของ สาขาวิชาคณะและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนด ขึ้นโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตาม เกณฑ์และได้มาตรฐานหรือไม่ และเพื่อให้สาขาวิชา คณะ และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของ ตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมายและเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ ตามจุดเน้นของตนเอง และเพื่อให้สาขาวิชา คณะ และสถาบันอุดมศึกษาทราบถึงจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษา ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด และเพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาใน แนวทางที่เหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557 : 1)

2.1.3 แนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 มาตรฐานการศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานของสถานศึกษา ทุกแห่งและเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2543 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่ มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกัน คุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกัน คุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายเป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัดโดยหน่วยงาน ต้นสังกัด และสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตาม และตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมายหลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

2) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) และ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนา และแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทางซ้ำซ้อนขาดคุณภาพและขาดประสิทธิภาพโดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนิน กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่มซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้น ระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลายทั้งการพัฒนาฐานรากสังคมเศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศจนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาและส่งผลกระทบ ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญอาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตัวเองสามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิตพัฒนาและการทำงานของอาจารย์สามารถปรับจำนวนของ บัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคมลดการว่างงานโดยที่สถาบันอุดมศึกษา ในกลุ่มเหล่านี้มี กลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพเพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอดถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่าง กลุ่มและในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (Accreditation) ที่นักศึกษา และสาธารณะให้ความเชื่อถือเป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐและ การสนับสนุนจากภาคเอกชนรวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาวดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาในปี พ.ศ. 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจัดฝึกอบรมสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นเพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริง ในชุมชนสถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนา และการเปลี่ยนแปลง ในระดับภูมิภาคสถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานธุรกิจและบุคคลในภูมิภาคเพื่อรองรับการดำรงชีพสถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพวิทยาศาสตร์ชีวภาพสังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทางสถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัยหรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูงหรือเน้นทั้งสองด้านรวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกและเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอกสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศสถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากลมุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎีและข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประกันคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม ดังกล่าว

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) กำหนดให้อุดมศึกษาไทยช่วงปี 2555 – 2559 ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดเพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคมมีคุณธรรม มีความรับผิดชอบและมีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นอาชีพและผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพให้เป็นอาจารย์พัฒนาวิชาชีพอาจารย์ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีการจัดการเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย โดยอาศัย

การบริหารจัดการอุดมศึกษาเชิงรุกและพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ปี 2559 “อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืนสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ

3) มาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา ที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่

3.1) มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

3.2) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

3.3) มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้

สังคมแห่งการเรียนรู้มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษابرรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

นอกจากนั้น ยังได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิ และสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีใน

การประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ สาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายในหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายใน และภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ (1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ (2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพและกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

2.1.4 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ในการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

1) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 33 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

(2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้าและกระบวนการซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา รอบใหม่ ประกอบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557 โดยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับสถาบันเป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันต้องการให้คณะและสถาบันพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

(4) ให้อิสระกับสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษา

(5) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กกอ. โดยเฉพาะเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

2) มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะที่เดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. หรือกรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

3) กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะและสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชา ไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับ การดำเนินงานแต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานได้ทุกระดับ

4) ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวัดและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร คณะวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจประเมิน ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนา

2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มติคณะรัฐมนตรีปี 2543 เห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 สาระสำคัญของประกาศฉบับนี้คือระบุให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งให้มีการประเมินผล และติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอกให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในขึ้น ทำหน้าที่กำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ วิธีการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษานั้น (ยรรยง คชรัตน์, 2565)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในฐานะสถาบันอุดมศึกษา ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเรื่อยมา โดยมหาวิทยาลัยมีนโยบายและหลักเกณฑ์การดำเนินการสอดคล้องตามหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 โดยมีแนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

2.2.1 นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้มีการกำหนดนโยบาย ดังนี้

- 1) ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีระบบและกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของมหาวิทยาลัย
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้มีการดำเนินการควบคุมการตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพการศึกษาในระบบ CHE QA Online อย่างต่อเนื่อง
- 3) สร้างวัฒนธรรมคุณภาพโดยส่งเสริม และพัฒนาการนำวงจรคุณภาพ (PDCA) เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานเปรียบเสมือนกลไกที่จะทำให้ระบบงาน และผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจิตสำนึกแห่งความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษา รักษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้อยู่ในระดับที่ดียิ่งขึ้น
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานและจัดทำแผนปฏิบัติการระดับมหาวิทยาลัยในปีถัดไป
- 5) พัฒนาเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยกับบุคคล องค์กร หรือหน่วยงาน ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
- 6) ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยแก่นักศึกษา และประชาคมโดยผ่านช่องทางการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

2.2.2 การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินคุณภาพภายใน หมายถึง กระบวนการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย เป็นการให้ความหมายในเชิงคุณภาพว่าหน่วยงานในมหาวิทยาลัย ปฏิบัติงานในระดับดีมาน้อยเพียงใด และมีหลักฐานที่แสดงการปฏิบัติงานดังกล่าวหรือไม่ โดยการเขียนเป็นรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่แสดงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และผลการประเมินเทียบกับเกณฑ์โดยมีการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ สำหรับการตรวจประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 เป็นการประเมินผลและการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

2.2.3 วัตถุประสงค์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ภารกิจหลักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตามแผนยุทธศาสตร์ 5 ประการ คือ ผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 5 ประการ

- 1) การจัดอันดับคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิต
- 2) มีการแข่งขันกันเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตทั้งภายในและนอกประเทศ
- 3) การพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากลเพื่อให้ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติ
- 4) การสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมด้านความสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ
- 5) ต้องแสดงข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนทั่วไป

จากปัจจัยดังกล่าวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงได้ดำเนินการให้มีระบบประกันคุณภาพ และมีการตรวจประเมินคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์การตรวจประเมินดังนี้

- 1) ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา และการบริหารองค์กรของมหาวิทยาลัยตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้อุดมศึกษา
- 2) เสนอแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ตามโครงสร้างของมหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/สถาบัน
- 3) แสดงข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ

2.2.4 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

องค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ

- 1) การผลิตบัณฑิต
- 2) การวิจัย
- 3) การบริการวิชาการ
- 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- 5) การบริหารจัดการ

สำหรับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้น คำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา เป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบ ประเมิน กระตุ้นการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัยโดยมุ่งให้เกิดคุณภาพและการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพ ให้เกิดขึ้นในมโนสำนึกของคณาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาทุกคน

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้น มุ่งเน้นให้เกิด วงจรคุณภาพ (PDCA) ในการดำเนินงานทุกพันธกิจ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ/ หน่วยงานเทียบเท่า โดยมีการจัดหารายงานประจำปี ที่เป็นรายงานการประเมินตนเองที่ครอบคลุม การดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่กำหนด โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การวางระบบ คุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพและการพัฒนา คุณภาพ

2.2.5 กระบวนการในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ได้มีการกำหนด กระบวนการไว้ ดังนี้

1) คณะจัดให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหาร และติดตามการดำเนินการด้านการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน ตลอดจนประสานงานกับมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2) การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับวงจรคุณภาพ (PDCA) เพื่อใช้กำกับตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ

3) คณะจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพการปฏิบัติพันธกิจของหน่วยงาน โดยเฉพาะด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษา และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4) คณะกำหนดองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในที่สอดคล้องตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ที่แสดงให้เห็นจุดยืน หรือตัวตนของคณะ

5) คณะจัดทำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานซึ่งครอบคลุม กิจกรรมการประกันคุณภาพที่ประกอบด้วย การควบคุม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน รวมทั้งการพัฒนาบุคลากร และสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพของหน่วยงาน

6) คณะจัดให้ระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานขึ้นเป็นการภายใน ได้ตามที่จะเห็นสมควร โดยมีการแสดงผลการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างเป็น รูปธรรมชัดเจน และมีการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

7) คณะจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพตนเอง และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจากมหาวิทยาลัย ตามองค์ประกอบคุณภาพที่กำหนด

8) คณะจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพตามองค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้คุณภาพ และตาม ข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ประเมินคุณภาพเสนอต่อมหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานต้องดำเนินการตาม

แผนดังกล่าวให้ครบตามวงจรคุณภาพ PDCA และรายงานผลการดำเนินการในรายงานการประเมินตนเองของหน่วยงานในปีการศึกษาถัดไป

2.2.6 กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพและร่วมกันกำหนดนโยบายด้านของการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก จึงส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาให้ไปสู่เป้าหมายโดยแบ่งเป็นหลายระดับตามหน้าที่และความสำคัญ

1) สภามหาวิทยาลัย โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นประธาน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้แทนฝ่ายบริหาร ผู้แทนสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- 1.1) กำหนดนโยบายในการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีคุณภาพ
- 1.2) กำกับและติดตามผลการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัย
- 1.3) กำกับและติดตามมาตรฐานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
- 1.4) พิจารณาเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติพันธกิจของ

มหาวิทยาลัย

2) คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก/ศูนย์ เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- 2.1) กำกับนโยบายและให้ความเห็นชอบแผนดำเนินงานของคณะกรรมการ
- 2.2) กำกับมาตรฐานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
- 2.3) พิจารณาเป้าหมายและผลการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเสนอ

บริหารคุณภาพ

การรับรอง

- 2.4) กำกับและติดตามผลการประเมินคุณภาพใน

3) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีอธิการบดีเป็นที่ปรึกษา รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพเป็นประธาน ประกอบด้วยคณบดี/ผู้อำนวยการ/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นคณะกรรมการ และผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีหน้าที่ดังนี้

3.1) กำหนดนโยบาย แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย

3.2) กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)

3.3) ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับมหาวิทยาลัย/คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/สถาบัน/ศูนย์ และหน่วยงานเทียบเท่า

3.4) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัยสภาวิชาการ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบม). หรืออธิการบดี มอบหมาย

4) คณะกรรมการเครือข่ายประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพเป็นที่ปรึกษา และผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน ทำหน้าที่เป็นประธาน ประกอบด้วยบุคลากรผู้ปฏิบัติงานประกันคุณภาพของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่ ดังนี้

4.1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

4.2) แลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการ/ปัญหา และวิธีการแก้ไขการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

4.3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานมีการบูรณาการความร่วมมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านประกันคุณภาพร่วมกัน

4.4) ร่วมกันจัดกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย

2.3 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.3.1 กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ประกอบด้วยองค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร จำนวน 6 องค์ประกอบ โดยมีตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบรวมทั้งสิ้น 14 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ

อุดมศึกษาแห่งชาติ

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

2.3.2 แนวทางการดำเนินการตามกรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบไปด้วย องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร จำนวน 6 องค์ประกอบ และมีตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบรวมทั้งสิ้น 14 ตัวบ่งชี้ และเพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวบ่งชี้จึงมีกระบวนการหรือผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดย สกอ. โดยใช้ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยแบ่งออกเป็นระดับปริญญาตรี มีเกณฑ์ 4 ข้อ ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก มีเกณฑ์ 12 ข้อดังนี้

ระดับปริญญาตรีมีเกณฑ์การประเมิน จำนวน 4 ข้อ ดังนี้

- 1) จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
- 2) คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- 3) การปรับปรุงหลักสูตรตามระยะเวลาที่กำหนด
- 4) การดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อประกันคุณภาพ

หลักสูตร และการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกมีเกณฑ์การประเมิน จำนวน 12 ข้อ ดังนี้

- 1) จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
- 2) คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- 3) คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
- 4) คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน
- 5) คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษา

การค้นคว้าอิสระ

- 6) คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)
- 7) คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์
- 8) การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา
- 9) ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระใน

ระดับบัณฑิตศึกษา

10) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

11) การปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

12) การดำเนินงานให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตร และการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ซึ่งตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตร และการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติประกอบด้วย

1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาชา/สาขาวิชา (ถ้ามี)

3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกวิชา

4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดสิ้นปีการศึกษา

6) มีการทบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผล การเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว

8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งด้าน

10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี

11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยใช้ผลการประเมินบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ และผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา โดยพิจารณาจากการรับนักศึกษา และการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา โดยประเมินจากการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรีการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษาและการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา โดยพิจารณาจากอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา อัตราการสำเร็จการศึกษา และความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์ โดยพิจารณาการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร การบริหารอาจารย์ และการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์ โดยพิจารณาจากร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งวิชาการ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์และจำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์ โดยพิจารณาจากอัตราการคงอยู่ของอาจารย์ และความพึงพอใจของอาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สาระของรายวิชาในหลักสูตร โดยพิจารณาจากหลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ และการพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากการพิจารณากำหนดผู้สอน การกำกับติดตามและตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4 การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา การกำกับกระบวนการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี การบูรณาการพันธกิจต่าง ๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ และการตีพิมพ์ผลงานให้มีคุณภาพในระดับบัณฑิตศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7)

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยพิจารณาจากระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

2.4. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการประเมิน

1.4.1 ความหมายของการประเมิน

Provus (1971) อ้างถึงใน (สิรารวรรณ จรัสรวีวัฒน์, 2564) กล่าวว่า การประเมิน (Evaluation) คือ กระบวนการของการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง แล้วนำไปใช้ในการตอบประเด็นคำถามว่า โครงการที่กำลังดำเนินการมีความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่ การดำเนินการมีความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่ และเมื่อพบข้อแตกต่างแล้วสามารถระบุได้หรือไม่ว่าข้อแตกต่างนั้นส่งผลกระทบต่ออย่างไรกับการดำเนินโครงการมีข้อบกพร่องอย่างยิ่ง

Davis (1974) อ้างถึงใน (ธกรศักดิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร, 2557) กล่าวว่า การประเมิน (Evaluation) ในเรื่องของการประเมินโครงการหมายถึงการตรวจสอบผ่านวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ เมื่อเทียบกับการดำเนินการโครงการนั้นสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่และคุณภาพของการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นมีการดำเนินการที่ดีมากน้อยเพียงใด

Rossi and Freeman (1982) อ้างถึงใน (ภคิน ศิวเมธากุล, 2556) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) คือ การประยุกต์การวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่มีวิธีการที่เป็นระบบเพื่อนำไปประเมินกรอบความคิด ประเมินรูปแบบการวิจัย ประเมินผลการดำเนินการ และประเมินประโยชน์ของแผนงานที่เกี่ยวข้องกับสังคม

Stufflebeam (1990) อ้างถึงใน (ยุพิน รอดประพันธ์, 2561) กล่าวว่า การประเมิน (Evaluation) หมายถึง กระบวนการของการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินงาน และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ ว่าการดำเนินการดังกล่าวน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดจะประสบผลสำเร็จหรือไม่

กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (2565) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง การประเมิน (assessment) แผนงาน การดำเนินงาน และผลลัพธ์ อย่างเป็นระบบและตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน หรือโครงการที่กำลังดำเนินงานอยู่หรือเสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยวัตถุประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องและการบรรลุวัตถุประสงค์ ประสิทธิภาพของการพัฒนา ประสิทธิภาพ ผลกระทบ และความยั่งยืน

องอาจ นัยวัฒน์ (2559) กล่าวว่า การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การตัดสินคุณค่าและการตัดสินมูลค่าของเหตุการณ์ วัสดุ บุคคล หรือสิ่งอื่นใดที่ให้ความสนใจ และหมายถึงการตีความจากข้อมูลสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบของตัวเลขที่ถูกรวบรวมขึ้นมา และได้ให้ความหมายการวัดประเมิน (Assessment) หมายถึง กระบวนการของการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ได้รวบรวมมาเพื่อประเมินค่าของเหตุการณ์ วัสดุ บุคคล หรือสิ่งอื่นใดที่ให้ความสนใจ

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2557) กล่าวว่า การประเมินผล (Elatuation) หมายถึง การประเมินค่าที่ได้จากการวัดด้วยเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งการแสดงผลของความรู้ความสามารถของผู้เรียนในเชิงคุณภาพ โดยเกณฑ์การประเมินนั้นจะเป็นการนำข้อมูลในเชิงปริมาณมาใช้ในการวิเคราะห์และได้ให้ความหมายการประเมิน (Assessment) มีความหมายในการประเมินค่าผู้เรียนเหมือนกันแต่ข้อมูลที่น่ามาใช้ในการประเมินจะเป็นการนำข้อมูลที่น่ามาใช้ในการประเมินจะเป็นการนำข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาประกอบการประเมิน

จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2557) กล่าวว่า การประเมิน (Evalutaion) หมายถึง กระบวนการตัดสินใจให้คุณค่ากับสิ่งต่าง ๆ ด้วยความระมัดระวัง โดยการนำสิ่งที่จะประเมินไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ หรือหมายถึงกระบวนการรวบรวมและเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อช่วยในการตัดสินใจในกรณีที่มีทางเลือกหลายทาง และได้ให้ความหมาย การประเมิน (Assessment) หมายถึง การเสนอข้อมูลที่เป็นสารสนเทศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เกณฑ์ในการตัดสินใจในการให้คุณค่ากับสิ่งที่ได้รับการประเมิน

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปว่า การประเมิน (Evaluation) หมายถึง กระบวนการของการรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทั้งหมด และนำมาวัดด้วยเกณฑ์มาตรฐานที่มีการกำหนดไว้อย่างเป็นระบบ และการประเมินผล (Assessment) หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทั้งหมด และนำมาวัดด้วยเกณฑ์มาตรฐานที่มีการกำหนดไว้อย่างเป็นระบบ โดยผลที่ได้จากการประเมิน (Evaluation) และการประเมินผล (Assessment) จะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นอย่างไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การดำเนินการสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด ควรจะดำเนินการต่อแก้ไขปรับปรุง การดำเนินการ หรือยุติการดำเนินการ

2.4.2 รูปแบบการประเมิน

รูปแบบการประเมินเป็นกรอบหรือแนวความคิดที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึง กระบวนการหรือรายงานการประเมินซึ่งมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับข้อตกลงเบื้องต้นจะเห็นได้ว่า รูปแบบการประเมินมีหลายประเภทสำหรับที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นรายละเอียดของรูปแบบการประเมินต่าง ๆ ซึ่งได้เลือกมานำเสนอไว้ทั้งหมด 7 รูปแบบคือ

1) รูปแบบการประเมินของ ราล์ฟดับบลิวไทเลอร์ (Ralph W. Tyler, 1943 อ้างถึงใน กิ่งเพชร เงินทอง, 2559) เป็นผู้นำที่สำคัญในการประเมินโครงการได้ให้ความหมายของการประเมินว่าการประเมิน คือการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้โดยมีความเชื่อว่าจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างชัดเจนรัดกุมและเฉพาะเจาะจงแล้วจะเป็นแนวทางช่วยในการประเมินได้เป็นอย่างดีในภายหลังเขาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโดยเสนอเป็นกรอบ

ความคิดครั้งแรกในปี ค.ศ. 1943 โดยเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้วประเมินความสำเร็จของวัตถุประสงค์เหล่านั้นแนวคิดลักษณะนี้เรียกว่าแบบจำลองที่ยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก และในปี 1986 ไทเลอร์ได้นำเสนอกรอบแนวคิดของการประเมินใหม่ (New Tyler, 1986 อ้างถึงใน อนันตชัย ทองปาน, 2564) โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 6 ส่วน คือ การประเมินวัตถุประสงค์การประเมินแผนการเรียนรู้ การประเมินเพื่อแนะแนวในการพัฒนาโครงการ การประเมินเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ การประเมินผลลัพธ์ของโครงการทางการศึกษาและการติดตามและการประเมินผลกระทบ

2) รูปแบบการประเมินของมาร์วินซีอัลคิน (Marvin C. Alkin , 1969 อ้างถึงใน สมาพร ลีภัยรัตน์, 2562) รูปแบบการประเมินที่เรียกว่า CSE (Center for the study of Evaluation Approach) จุดเน้นของการประเมินตามแนวคิดหลักของอัลคินคือการประเมินเพื่อการตัดสินใจอัลคินได้ให้ความหมายของการประเมินว่าเป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจการเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้กับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในการเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินงานของโครงการจากความหมายของการประเมินตามแนวคิดของอัลคินนั้นการประเมินจะประกอบด้วยการจัดหาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจ และในการประเมินจำเป็นจะต้องประเมินใน ด้านต่าง ๆ คือ การประเมินระบบ , การประเมินการวางแผนโครงการ , การประเมินการนำไปใช้เพื่อการดำเนินโครงการ , การประเมินเพื่อปรับปรุงโครงการ และการประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ

3) รูปแบบการประเมินของโพรวัส (Provus , 1969 อ้างถึงใน สิริวารธณ จรัสรวีวัฒน์, 2564) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่าเป็นการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติการกับมาตรฐานหรือเป็นการค้นหาความไม่สอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับผลการปฏิบัติการของแผนงานเขาอธิบายว่ามีความไม่สอดคล้องกัน 5 ชนิดที่สามารถศึกษาได้จากการใช้แผนงาน คือ ความไม่สอดคล้องที่สัมพันธ์กับขั้นตอนต่าง ๆ คือ ขั้นที่ 1 การออกแบบโครงการ ขั้นที่ 2 การเตรียมพร้อมเป็นการนำปัจจัยที่ทำให้เกิดการดำเนินงานเข้าสู่กระบวนการ ขั้นที่ 3 กระบวนการที่ใช้เพื่อการดำเนินงาน ขั้นที่ 4 ผลผลิต และขั้นที่ 5 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการลงทุนตามรูปแบบนี้การประเมินต้องทำโดยผู้ประเมินกลุ่มหนึ่งที่ได้กำหนดมาตรฐานตามเป้าหมายของโครงการเอาไว้จากนั้นการประเมินทุกอย่างต้องดำเนินไปโดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อทำการตัดสินใจโดยใช้มาตรฐานที่กำหนดไว้เป็นเกณฑ์เป็นรูปแบบที่ช่วยให้หาข้อมูลย้อนกลับในทุกขั้นตอนของการประเมินและติดตามการดำเนินงานเพื่อทำการประเมินตลอดโครงการอย่างต่อเนื่อง

4) รูปแบบการประเมินของไมเคิล สคริฟเว่น (Micheal Scriven , 1967 อ้างถึงใน สำราญ สิริภคมงคล, 2557) ได้ให้ความหมายของการประเมินคือการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติการตามระดับของเป้าหมายที่กำหนดนอกจากนี้ยังกล่าวถึงหน้าที่การประเมินว่ามี 2 ระดับ คือ ระดับวิธีการเน้นจุดมุ่งหมายของการประเมินเพื่อการตัดสินใจคุณค่าและระดับการนำไปใช้เน้นเรื่องบทบาทของการประเมินเพื่อนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างเหมาะสมนอกจากนี้ จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการประเมินในทฤษฎีของไมเคิลสคริฟเว่นมี 2 ประการ คือ การประเมินความก้าวหน้า และการประเมินผลสรุป

สคริปเว่นได้เสนอแนะว่าในเรื่องการประเมินผลปรับปรุงหรือดูความก้าวหน้าของโครงการโดยใช้กวีจยมี้อาชีพในการดำเนินการประเมินนั้น และแยกหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจนรวมทั้งควรมีการปรึกษาหารือกันระหว่างนักประเมินกับ ผู้ดำเนินงานในโครงการด้วยวิธีการประเมินในการประเมินมีวิธีการที่สามารถนำมาใช้ได้ 2 วิธี คือ วิธีที่ 1 การประเมินก่อนมีการปฏิบัติงานหรือการประเมินคุณค่าภายในและวิธีที่ 2 คือการประเมินเมื่อมีการปฏิบัติงานแล้วหรือการประเมินคุณค่าการปฏิบัติงาน

5) รูปแบบการประเมินของโดนัลด์แอลเคิร์กแพทริก (Donald L. Kirkpatrick, 1975 อ้างถึงใน ศูนย์ฝึกอบรมและแพทยศาสตรศึกษา, 2561) แห่งมหาวิทยาลัยวิสคอนซินได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการประเมินผลการฝึกอบรมว่าการฝึกอบรมนั้น เป็นการช่วยให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในการฝึกอบรมนั้น ควรจะจัดให้มีการประเมินผล การฝึกอบรมที่จะช่วยให้รู้ว่าการจัดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพเพียงใดการฝึกอบรมเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในทุกองค์กรเป็นเรื่องที่จัดขึ้นมาเพื่อการพัฒนาบุคลากรในองค์กรโดยมุ่งหวังให้ผู้ผ่านการอบรมได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวทางการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเคิร์กแพทริกเห็นว่าการประเมินผลการฝึกอบรมจะทำให้ได้ความรู้อย่างน้อย 3 ประการคือ ประการที่ 1 การฝึกอบรมนั้นได้ให้อะไรหรือเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานในลักษณะใดบ้างประการที่ 2 ควรยุติโครงการชั่วคราวก่อนหรือควรดำเนินการต่อไป และประการที่ 3 ควรปรับปรุงหรือพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมในส่วนใดบ้างอย่างไร นอกจากนี้ ในการประเมินผลโครงการฝึกอบรมเคิร์กแพทริกเสนอว่าควรดำเนินการประเมินใน 4 รูปแบบ คือ การประเมินปฏิกิริยาตอบสนอง การประเมินผลการเรียนรู้ การประเมินพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปหลังการอบรม และการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงาน

6) รูปแบบการประเมินของแดเนียลแอลสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Daniel L. Stufflebeam, 1967 อ้างถึงใน พล เหลืองรังษี และสายฝน วิบูลรังสรรค์, 2563) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินที่เรียกว่าซีพีโมเดล (CIPP Model) เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องโดยมีจุดมุ่งเน้นที่สำคัญคือการใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาวัตถุประสงค์ของการประเมินคือการทำสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจคำว่า CIPP เป็นคำที่ย่อมาจาก Context, input, Porcess, และ Product สตัฟเฟิลบีมได้ให้ความหมายว่าการประเมินเป็นกระบวนการของการอธิบายการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสม ซึ่งประเภทของการประเมินผลและลักษณะการตัดสินใจตามกรอบความคิดของรูปแบบการประเมินซีพีแนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

6.1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญที่ช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ และความเป็นไปได้ของการดำเนินการโดยในการประเมินนี้ เราจะให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน ที่ส่งผลกับการดำเนินงานโดยประเมินจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องยุทธศาสตร์หน่วยงาน นโยบายการดำเนินงาน

6.2) ประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลตัดสินปัจจัยที่เหมาะสมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่โดยอาจประเมินจากปัจจัยพื้นฐานทางการบริหาร ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ และการบริหารจัดการ

6.3) ประเมินกระบวนการ (Proces Evaluation: P) เป็นการประเมินที่ทำระหว่างการทำงานเพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการทำงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานงานด้วยโดยประเมินจากการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ ได้แก่ การวางแผน การดำเนินการ การติดตามตรวจสอบและการปรับปรุงพัฒนา

6.4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อมปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย

7) รูปแบบการประเมินตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร โดยในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพการดำเนินงานและบริหารงานระดับหลักสูตร ถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

7.1) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรเป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่าหลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐานบัณฑิต นักศึกษาอาจารย์หลักสูตร การเรียนการสอนการประเมินผู้เรียนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

7.2) ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

7.3) ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรเป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพิชญพิจักษ์ (peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมิน เพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับบริการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

7.4) สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบและให้มีการจัด

ส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อเผยแพร่ต่อ สาธารณะตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUN QA ผลการประเมินหลักสูตร วิชาชีพที่ได้รับการรับรองจาก องค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้าน บริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็นประจำและ ผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า รูปแบบการประเมินจะช่วยให้เห็นแนวทางหรือกรอบ ความคิดในการประเมินการเรียนรู้เรื่องรูปแบบการประเมินที่หลากหลายจะทำให้เกิดประสบการณ์ใน การตัดสินใจเลือกใช้รูปแบบการประเมินได้อย่างเหมาะสมกับสิ่งที่มุ่งประเมินและยังช่วยให้ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินมีความคมชัดและครอบคลุมเนื่องจากรูปแบบการประเมิน แต่ละรูปแบบมีกรอบความคิดเชิงเหตุผล ดังนั้น การเลือกใช้หรือประยุกต์ใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็มี แนวโน้มที่จะกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินให้สอดคล้องกับรูปแบบนั้นจึงทำให้กำหนด วัตถุประสงค์ได้อย่างชัดเจนครอบคลุมและสมเหตุสมผลและการประเมินยังช่วยให้กำหนดตัวแปรหรือ ประเด็นสำคัญในการประเมินได้อย่างชัดเจนรวมไปจนถึงการทำให้ผลงานการประเมินมีความเป็น ระบบครอบคลุมเป็นที่ยอมรับและสื่อความหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.5. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบริหารจัดการ

2.5.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

คำว่า การบริหารในภาษาอังกฤษมีคำใช้สองคำ คือ คำว่า Administration และ Management นักวิชาการหลายท่านอธิบายว่าความแตกต่างของคำสองคำนี้ คือ Administration มักจะเน้นในเรื่องของนโยบายในขณะที่คำว่า Management นั้นเป็นการนำเอานโยบายไปปฏิบัติหรือ ระดับปฏิบัติการแต่หากพิจารณาในด้านความนิยมในการนำคำนี้มาใช้แล้วจะพบว่าคำว่า Administration นิยมนำไปใช้ในทางการบริหารราชการและคำว่า Management นิยมใช้ในทาง การบริหารธุรกิจแต่อย่างไรก็ตามคำสองคำนี้อาจใช้แทนกันได้และหมายถึงการบริหารเช่นเดียวกัน

Freeman (1992) อ้างถึงใน ปิยะดา มณีกาญจน์ นเรศ ชันธะรี (2565) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการวางแผน การจัดองค์การ ภาวะผู้นำ และการควบคุมการทำงานของ สมาชิกขององค์กรและการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

ทัน ไทรงาม (2560) ได้สรุปไว้ การบริหาร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานโดยใช้ กระบวนการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ มีการวางแผน การจัดองค์การสั่งการและควบคุมร่วมกัน ดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้การบริหารการศึกษา จึงเป็นกระบวนการดำเนินงาน ทางด้านการศึกษาของผู้บริหาร เพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายที่ต้องการด้วยการทำงานร่วมกันของกลุ่มคนที่ เกิดจากความร่วมมือกันทั้งครูผู้ปกครองผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและการใช้ทรัพยากรทางการบริหารทั้ง คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) และการจัดการ (Management) ให้สามารถ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลให้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของ สังคม

นัยนา ตรงบรรทัด (2557) ได้สรุปไว้ว่า การบริหารเป็นการดำเนินกิจกรรมโดยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยใช้ทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุการจัดการ เป็นเครื่องมือในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

ปิยะดา มณีกาญจน์ นเรศ ชันธะรี (2565) ได้สรุปไว้ว่า การบริหาร คือ กระบวนการดำเนินการโดยมีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป นำทรัพยากรทางการบริหารต่าง ๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุการจัดการ มาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามขั้นตอนการบริหาร คือการวางแผน การจัดองค์การ การชี้แนะ และการควบคุม

ประภาพรธรรณ รักเลี้ยง (2556) กล่าวว่า การบริหารในความหมายของ Administration หรือ Management นั้นเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการดำเนินการจัดองค์การการนำหรือภาวะผู้นำและการติดตามควบคุมการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมายหรืออีกความหมาย การบริหารนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้สามารถดำเนินงานจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่องค์การกำหนดไว้

จากที่กล่าวมาการบริหารและการจัดการเป็นกระบวนการที่มักจะทำควบคู่กันไปโดยมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน แตกต่างกันในเชิงของการนำความหมายไปแปลงสู่การดำเนินการโดยการบริหารมักจะเป็นการ หมายถึง การดำเนินการในเชิงนโยบาย ส่วนการจัดการจะหมายถึง การดำเนินการในเชิงปฏิบัติ เชิงกระบวนการโดย

2.5.2 ทฤษฎีการบริหารจัดการ

เฟรดเดอริค (Frederick W. Taylor) อ้างถึงใน (ปวีณา พริ้งเพราะ และ สุทธิพงษ์ บุญผดุง, 2566) ได้เสนอใช้หลักต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานหรือที่เรียกว่า “การบริหารที่มีหลักเกณฑ์” โดยมีพื้นฐานอยู่ในหลักการที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

ประการที่ 1 การคิดค้นและกำหนด “วิธีที่ดีที่สุด” (One Best Way) สำหรับงานที่จะทำแต่ละอย่าง กล่าวคือ จะต้องมีการกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุดจะช่วยให้สามารถทำงานเสร็จลุ้งไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์

ประการที่ 2 การคัดเลือกและพัฒนาคนงานโดยตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของการรู้จักจัดงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับคนงานและจะต้องมีการอบรมคนงานให้รู้จักวิธีทำงานที่ถูกวิธี

ประการที่ 3 การพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีทำงานควบคู่กับการพิจารณาคนงานจะทำให้คนงานไม่คัดค้านต่อวิธีการทำงานใหม่ที่ได้กำหนดขึ้นเพราะโดยหลักเหตุผลคนงานทุกคนจะเห็นจริงถึงโอกาสที่เขาจะได้รับรายได้สูงขึ้นจากการทำงานถูกวิธีที่จะช่วยให้ได้ผลผลิตสูงขึ้น

ประการที่ 4 การประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงานโดยฝ่ายบริหารควรจะได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติแต่จะต้องไม่ใช่โดยการไปลงมือปฏิบัติงานที่ควรจะเป็นงานของคนงานเท่านั้น

เฮนรี ฟาโยล์ (Henri Fayol) (อ้างถึงใน จุฑามาศ จุมปู และ ธดา สิทธิธาดา, 2566) ได้เสนอทฤษฎีการบริหารซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- 1) หน้าที่การบริหาร (Management Function) ประกอบด้วย
 - 1.1) การวางแผน (Planning)
 - 1.2) การจัดองค์การ (Organizing)
 - 1.3) การบังคับบัญชาสั่งการ (Directing)
 - 1.4) การประสานงาน (Coordinating)
 - 1.5) การควบคุม (Controlling)
 - 2) คุณสมบัติของผู้บริหารประกอบด้วยความสามารถทางร่างกายจิตใจ ไหวพริบการศึกษาหาความรู้เทคนิคในการทำงานและประสบการณ์ต่าง ๆ
 - 3) หลักบริหาร (Management Principle) หลักทั่วไปที่ใช้ในการบริหาร ได้แก่ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ การมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน การดำรงไว้ซึ่งสายงาน การแบ่งงานกันทำ การถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประโยชน์ส่วนรวม ระเบียบวินัย การให้ผลประโยชน์ตอบแทน การรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง ความมีระเบียบเรียบร้อย ความเสมอภาค ความเสถียรภาพของการว่าจ้างทำงาน ความคิดริเริ่มและความสามัคคี
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2561) ได้เสนอหน้าที่และบทบาททางการบริหาร 7 ประการหรือ POSDCORB ได้แก่
- 1) Planning (P) หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงานอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับมีการกำหนดแนวทางของการปฏิบัติไว้พร้อมทั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ
 - 2) Organizing (O) หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างหรือองค์การหรือเค้าโครงของการบริหารโดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อย ๆ แต่ละหน่วยงานไว้หรืออาจจะเป็นอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ในหน่วยงานให้ชัดเจนพร้อมทั้งกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่องานสัมพันธ์กันตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำลดหลั่นกันลงไป
 - 3) Staffing (S) หมายถึง การบริหารอันเกี่ยวกับการจัดกลุ่มหรือเจ้าหน้าที่ตลอดจนบุคลากรประเภทของหน่วยงานการบริหารงานบุคคลดังกล่าวจะเริ่มจากสรรหาบุคคลเข้ามาทำงานการบรรจุแต่งตั้งการฝึกอบรมและพัฒนาบุคคลที่บรรจุแต่งตั้งไว้แล้วการบำรุงขวัญการเลื่อนขั้นลดขั้นปลดออกและไล่ออกเพื่อให้สภาพการทำงานเป็นไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ
 - 4) Directing (D) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการหลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์โครงสร้างของงานโดยรอบคอบแล้วว่ามีเตรียมคนอย่างไรจัดรูปงานอย่างไรรวมทั้งการติดตามดูแลให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ
 - 5) Coordinating (Co) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสัมพันธ์ภายในหน่วยงานดังได้กล่าวมาแล้วใน Organizing ว่ามีการจัดแบ่งสายงานการบังคับบัญชาอย่างไรบ้าง Coordinating จะเป็นการประสานงานของหน่วยงานดังกล่าวเพื่อก่อให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพไม่มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนและเกิดความขัดแย้งกันและการบริหารในลักษณะนี้เพื่อให้ทุกหน่วยงานทำงานประสานกลมเกลียวกันเพื่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงานดังกล่าว

6) Reporting (R) หมายถึง การเสนอรายงานการทำงานต่าง ๆ ในรายงานการบังคับบัญชาให้ทราบโดยตลอดสายงานการบริหารโดยการผ่านสายงานเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาได้ทราบความก้าวหน้าของงานทุกระยะสวดกแก่การประสานงานกันภายในหน่วยงานเดียวกันและกับหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นการทำให้การทำงานเกิดความรอบคอบมีหลักฐานและเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีร่วมกันและเป็นการบำรุงขวัญของบุคลากรในการทำงานไปด้วย

7) Budgeting (B) หมายถึง การจัดทำงบประมาณเงินเป็นการวางแผนของการใช้จ่ายเงินงบประมาณการจัดทำบัญชีและการควบคุมเพื่อให้เกิดการใช้จ่ายเงินอย่างรอบคอบ

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเชิงระบบ

ในปัจจุบันทั้งในเรื่องของการทำงานของมนุษย์ การใช้ชีวิตความเป็นอยู่ การทำงานการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ รวมไปถึงปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ล้วนแล้วแต่มีการดำเนินการที่เป็นระบบทั้งสิ้น

Scott (1967) อ้างถึงใน กุลเชษฐ์ สุทธิพนรัตน์กุล (2559) เป็นผู้นำแนวคิดและทฤษฎีระบบเป็นผู้ที่เข้ามามีบทบาทในการกำหนดแนวคิดทฤษฎีหลักการรวมไปถึงเทคนิคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การและการบริหารโดยได้ให้แนวคิดไว้ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่ให้แนวคิดเน้นไปในเรื่องของการมององค์การในสภาพที่เป็นระบบ

Schoderbek (1990) อ้างถึงใน กุลเชษฐ์ สุทธิพนรัตน์กุล (2559) ได้เสนอว่าการแก้ไขปัญหในปัจจุบันจำเป็นต้องมองที่ระบบมากกว่าการพิจารณาจากรายละเอียดของปัญหาโดยต้องมองปัญหาโดยรวมนอกจากนี้เขายังได้ขยายความว่าวิธีการเชิงระบบเป็นกระบวนการแยกรายละเอียดออกจากส่วนรวมทั้งหมดโดยแยกออกเป็น ส่วน ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงการทำหน้าที่ในภาพรวมวิธีการเชิงระบบอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีระบบทั่วไปซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการรวมเอาแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ มารวมกันเพื่อการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

Andreas Hieronymi (2013) อ้างถึงใน กุลเชษฐ์ สุทธิพนรัตน์กุล, 2559 โดยกล่าวไว้ว่าการนำแนวคิดและทฤษฎีระบบว่า เกิดจากการรวมกันของหลากหลายวิชา ไม่ว่าจะเป็น ชีววิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา และเทคโนโลยีและเอามาประกอบกับแนวคิดและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยผ่านระบบกระบวนการขั้นตอน นำมาซึ่งผลลัพธ์ ซึ่งนำมาสู่ข้อตกลง คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงต่อไป

Angela Galupa (2014) อ้างถึงใน กุลเชษฐ์ สุทธิพนรัตน์กุล, 2559 ได้ศึกษาถึงการจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อมโดยใช้ทฤษฎีระบบมาประกอบการบริหารงาน โดยกล่าวไว้เกี่ยวกับ System Theory ว่าต้องเริ่มจากกระบวนการในการนำข้อเสนอแนะ มาเพื่อพัฒนาปรับปรุงก่อนเพื่อประกอบการตัดสินใจในการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้ผ่านกระบวนการนำมาซึ่งผลการดำเนินงาน

กุลเชษฐ์ สุทธิพนรัตน์กุล (2559) กล่าวว่า ทฤษฎีระบบ (System Theory) เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับ การศึกษาพฤติกรรมขององค์การโดยเป็นการศึกษาแนวคิดทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งเพียงเท่านั้นอาจจะทำให้ไม่ครอบคลุมทั้งหมดพฤติกรรมองค์การทั้งระบบ ทฤษฎีระบบจะเอื้อต่อการอธิบายพฤติกรรมองค์การทุกระดับ ทั้งบุคคลกลุ่ม และองค์กร ดังนั้นการเอาทฤษฎีระบบเข้ามาใช้ในการบริหารงานด้วยเหตุผลที่ว่า สิ่งแวดล้อมด้านเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างตลอดเวลาและ

อย่างรวดเร็ว องค์กรบางองค์กรอาจมีความซับซ้อนมากขึ้น จึงยากที่จะพิจารณาถึงพฤติกรรมองค์กรได้ทุกแง่มุม โดยหน่วยระบบ

นพพล โพธิ์เงิน (2560) กล่าวว่า ทฤษฎีเชิงระบบเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการในปัจจุบันกล่าวคือมีหลายภาคส่วนที่ได้นำเอาทฤษฎีนี้ไปใช้เป็นกรอบในการบริหารองค์กร ทั้งสถานประกอบการ ภาคธุรกิจของเอกชน และในองค์กรของรัฐ โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ก็ได้นำเอาทฤษฎีเชิงระบบนี้เข้ามาใช้ในระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วย สำหรับความหมายของระบบคืออะไร แนวคิดตามหลักของทฤษฎีเชิงระบบเป็นอย่างไร รูปแบบของวิธีระบบเป็นอย่างไร และการนำรูปแบบทฤษฎีเชิงระบบไปใช้ในการบริหารการศึกษาทำได้อย่างไรผู้เขียนจะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้ คำว่าระบบเป็นกลุ่มขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และมีความเกี่ยวข้องกันในลักษณะที่ทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อกระทำกิจกรรมให้ได้ผลสำเร็จตามความต้องการ ปัจจุบันคำว่า "ระบบ" เป็นคำกล่าวที่ใช้กันแพร่หลายโดยทั่วไป เวลาที่กล่าวถึงระบบ เรามักจะต้องคำนึงถึงคำ 3 คำ คือ 1) การคิดอย่างมีระบบ (System Thinking) หมายถึง การคิดอย่างมีเหตุผล โดยคิดอย่างรอบคอบถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นทั้งในภาพรวม และทุก ๆ ส่วนขององค์ประกอบย่อยของระบบว่าต่างก็มีส่วนสัมพันธ์กัน และสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม 2) วิธีปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ (System Approach) หมายถึงวิธีปฏิบัติงานที่เป็นระบบ โดยมีการนำเอาปัจจัยที่จำเป็นต่อการบริหารมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผลรับตรงตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งปัจจัยกระบวนการทำงาน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะมีส่วนสัมพันธ์กัน และเป็นผลซึ่งกันและกัน 3) ทฤษฎีเชิงระบบ (System Theory) เป็นทฤษฎีที่ระบุว่าองค์การประกอบด้วยส่วนประกอบที่เป็นอิสระ และเป็นวิธีการบริหารงานที่จะเพิ่มความเข้าใจ รู้จุดเด่นจุดด้อยในองค์การ เพื่อการพัฒนาและแก้ปัญหาได้มากยิ่งขึ้น

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จด้านประกันคุณภาพการศึกษา

ในการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษานั้น สิ่งที่สามารถจะเป็นตัวชี้วัดว่าการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่ได้กำหนดไว้นั้น มีความสำเร็จหรือไม่ในที่นี้จะประเมินความสำเร็จของการดำเนินการออกเป็น 3 เรื่อง คือ ภาพลักษณ์ คุณภาพการศึกษา และคุณภาพบัณฑิต

2.7.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์องค์กร

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมาย คำว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ลักษณะของภาพที่เห็น ส่วนใหญ่ใช้ในความหมายว่า ภาพของบุคคลองค์กร สถาบัน ตามที่สาธารณชนมองเห็นเป็นภาพที่เกิดขึ้นในใจของคนที่เห็น มักเกิดจากภาพลักษณ์ การกระทำ หรือพฤติกรรมของบุคคล องค์กร หรือสถาบันนั้น ๆ

Hanpayak (2011) อ้างถึงใน ซาคริต แก้วทันคำ (2561) กล่าวว่า "ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคล เกิดขึ้นภายในจิตใจ เป็นความรู้สึกที่ชอบ ไม่ชอบ ดี ไม่ดี เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรืออาจรู้สึกเฉย ๆ ซึ่งภาพที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ อาจเป็นผลมาจากประสบการณ์ โดยตรงหรือประสบการณ์โดยอ้อม ที่บุคคลนั้นรับรู้มาเพราะภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลตามความรู้สึกนึกคิดอาจมีผลกระทบต่อบุคคล

พีชราภรณ์ เกษะประกร (2558) ให้ความหมายไว้ว่า ภาพลักษณ์ขององค์กรเป็นภาพที่อยู่ในจิตใจหรือความรู้สึกโดยรวมหรือเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งประกอบด้วยสินค้า การบริการ การบริหารงาน

สัมฤทธิ์ จ่านงค์ (2557) สรุปความหมายของภาพลักษณ์องค์กรไว้ว่า ภาพรวมทั้งหมดขององค์กร การบริหารองค์กร ผลิตภัณฑ์ การให้บริการ และการประชาสัมพันธ์ ตลอดจนความรู้สึกและความประทับใจของบุคคลที่มีต่อองค์กร

นันทมน ไชยโคตร (2557) กล่าวถึง ความหมายของ ภาพลักษณ์ ว่าเป็นภาพที่เกิดขึ้นในความรูสึกนึกคิดในจิตใจของบุคคลที่เกิดขึ้นต่อสิ่งใดหรือสิ่งหนึ่ง ซึ่งสะท้อนมาจากประสบการณ์ทางตรง และประสบการณ์ทางอ้อมของแต่ละบุคคล

Kotler (2000) อ้างถึงใน ซีรพีพจน์ เอี่ยมลออ (2564) อธิบายภาพลักษณ์ในบริบทของการตลาดเป็นการรับรู้ของผู้บริโภคเกี่ยวกับองค์กรหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัยภายใต้การควบคุมขององค์กร ในมุมมองของการส่งเสริมการตลาดสามารถจำแนกภาพลักษณ์ได้ 3 ประเภทคือ

1) ภาพลักษณ์สินค้าหรือบริการ (Product or Service Image) คือ ภาพที่เกิดจากความทรงจำของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าหรือบริการ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับองค์กร โดยองค์กรที่มีหลากหลายสินค้า จะหมายถึงภาพรวมทุกสินค้าและบริการที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์กร

2) ภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image) คือ ภาพที่เกิดจากความทรงจำของผู้บริโภคที่มีต่อตราสินค้า (Brand) หรือเครื่องหมายการค้า (Trademark) ส่วนมากมักใช้การส่งเสริมการขายและการโฆษณาในการบอกคุณลักษณะเฉพาะของสินค้าหรือบริการ ในองค์กรเดียวกันแม้จะมีตราสินค้าหลากหลายตราสินค้าแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าต้องมีภาพลักษณ์ที่เหมือนกันขึ้นอยู่กับการวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Positioning) ของตราสินค้านั้น ๆ

3) ภาพลักษณ์องค์กร (Corporate Image) คือ ภาพที่เกิดขึ้นในใจของผู้บริโภคที่มีต่อองค์กรเพียงอย่างเดียว ไม่เกี่ยวข้องกับตราสินค้าหรือตัวสินค้า โดยสะท้อนถึงการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในแง่การบริหารจัดการบุคลากร (ผู้บริหารและพนักงาน) ความรับผิดชอบต่อสังคม และการทำประโยชน์แก่สาธารณะ

ซีรพีพจน์ เอี่ยมลออ (2564) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ คือ ภาพที่เกิดขึ้นตามความรู้สึกนึกคิดส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเกิดจากความเชื่อ หรือความประทับใจ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีการตีความต่อภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไปจากประสบการณ์ที่ได้รับทั้งจากประสบการณ์ทางตรง และประสบการณ์ทางอ้อมตามภาพลักษณ์ประเภทต่าง ๆ คือ ภาพลักษณ์สินค้าหรือบริการ ภาพลักษณ์ตราสินค้า และภาพลักษณ์องค์กร

จากที่กล่าวว่า สามารถสรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ขององค์กร จะเกิดจากการบริหารจัดการองค์กรที่ดี มีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดได้ถูกต้องครบถ้วน รวมไปถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง หรืออาจจะเรียกได้ว่า ต้องมีปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคม จึงจะสร้างการรับรู้ที่ดีต่อภาพลักษณ์ขององค์กรได้

2.7.2 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2560)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประกอบไปด้วย องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร จำนวน 6 องค์ประกอบและมีตัวบ่งชี้ในแต่ละ องค์ประกอบรวมทั้งสิ้น 14 ตัวบ่งชี้ และเพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในแต่ละตัวบ่งชี้จึงมีกระบวนการหรือผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ระดับคณะ ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัว บ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการ ดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

นอกจากการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในแล้วหน่วยงานยังต้องได้รับการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกโดยสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือที่เรียกโดยย่อว่า สมศ. ที่จัดตั้ง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มีฐานะ เป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประกันคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผล การจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ

ตามหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายนอกครั้งแรก (พ.ศ. 2544 – 2548) และประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. 2549 – 2553) เสร็จสิ้นไปแล้วขณะนี้อยู่ระหว่างการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 – 2558) ซึ่งยังคงหลักการสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอกตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 หมวด 3 ที่ได้ระบุว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกให้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายและหลักการดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 2) ยึดหลักความเที่ยงตรงเป็นธรรมและโปร่งใสมีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้
- 3) สร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาของชาติโดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบายซึ่งสถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถานศึกษาและผู้เรียน
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
- 5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและพัฒนากิจการศึกษารัฐเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบุคคลครอบครัวองค์กรชุมชนองค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น
- 6) คำนึงถึงความเป็นอิสระเสรีภาพทางวิชาการเอกลักษณ์ปรัชญาปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของสถานศึกษา

ทั้งนี้ กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- 1) มาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา
- 2) มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา
- 3) มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 4) มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามระดับอุดมศึกษา สมศ. ได้กำหนดตัวบ่งชี้ จำนวน 18 ตัวบ่งชี้ ซึ่งครอบคลุมทั้ง 4 มาตรฐานตามที่กฎกระทรวงกำหนดโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มตัวบ่งชี้ ได้แก่ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน จำนวน 15 ตัวบ่งชี้ กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม จำนวน 1 ตัวบ่งชี้

การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสถานศึกษาเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่ยั่งยืนต้องเริ่มต้นจากการที่สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนเองดำเนินการปรับปรุงคุณภาพมีการกำกับติดตามคุณภาพและมีระบบประเมินตนเองก่อนต่อจากนั้นจึงรับประเมินคุณภาพภายนอกโดย สมศ. ซึ่งจะดำเนินการพิจารณาและตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกจึงควรสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพราะต่างมุ่งสู่มาตรฐานหรือคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนโดยมีวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายนอกดังนี้

- 1) เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถานศึกษาในการดำเนินพันธกิจด้านต่าง ๆ
- 2) เพื่อกระตุ้นเตือนให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง
- 3) เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
- 4) เพื่อรายงานระดับคุณภาพและพัฒนาการในด้านคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 5) เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามกรอบมาตรฐานการศึกษากรอบแนวทางและวิธีการที่ สมศ. กำหนดซึ่งสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
- 6) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยสะท้อนความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษาที่แสดงถึงอัตลักษณ์รวมทั้งผลสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรการส่งเสริมและการขึ้นนำสังคมของสถานศึกษาตามนโยบายของภาครัฐ
- 7) เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยพิจารณาจากผลผลิตผลลัพธ์และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ
- 8) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
- 9) เพื่อส่งเสริมในสถานศึกษามีทิศทางที่สอดคล้องกันในการประเมินคุณภาพภายนอกกับการประเมินคุณภาพภายใน
- 10) เพื่อสร้างความร่วมมือและมีเป้าหมายร่วมกันระหว่างงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อเป็นการเชื่อมโยงการดำเนินงานสู่การพัฒนาคุณภาพร่วมกัน
- 11) เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและเผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุว่าให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในขณะที่มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่าให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษามีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาจากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพมีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา

การประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุมระดับอุดมศึกษาได้กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริมให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 38 ซึ่งกำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่อไปนี้ คือมาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา , มาตรฐานที่ว่าด้วย การบริหารจัดการ การศึกษา มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายในดังจะเห็นความสอดคล้องตามตารางที่ 1

ตารางที่ 2.1 ความสอดคล้องระหว่างตัวบ่งชี้และมาตรฐานกฎกระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	มาตรฐานตามกฎกระทรวง
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน	ด้านคุณภาพบัณฑิต 1. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี 2. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท เอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 3. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 4. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ 5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 6. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ 7. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพด้านบริการวิชาการแก่สังคม 8. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน/หรืองานวิจัย 9. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอกด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 10. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม 11. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรมด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน 12. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน 13. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน 14. การพัฒนาคณาจารย์ ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน 15. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	ผลการจัด การศึกษาและ การจัดการเรียน การสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ
กลุ่มตัวบ่งชี้	16. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสภาสถาบัน 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ 16.2 ผลการพัฒนาศิลปะตามอัตลักษณ์ 17. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	ผลการจัด การศึกษาและ การจัดการเรียน การสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ
กลุ่มตัวบ่งชี้	มาตรการส่งเสริม 18. ผลการชี้แจง ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ 18.1 ผลการชี้แจง ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน 18.2 ผลการชี้แจง ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน	ผลการจัด การศึกษาและ การจัดการเรียน การสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากตารางที่ 1 จะว่ามีการแบ่งกลุ่มตัวบ่งชี้ ออกเป็น 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีความหมายดังนี้

กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์และผลกระทบได้ดีและมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน

กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลติดตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษารวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษาโดยได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาโดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางเพื่อร่วมกันชี้แนะป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม ตามนโยบายของรัฐซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไปโดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม อาทิ การรักษาดี การบำรุงศาสนา และเทิดทูนพระมหากษัตริย์ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติเป็นแบบอย่างการสร้างสังคมสันติสุขและความปรองดองการส่งเสริมความร่วมมือในกรอบประชาคมอาเซียนการส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมพลังงานเศรษฐกิจสุขภาพค่านิยมจิตสาธารณะ และความประหยัดรวมทั้งการแก้ปัญหาสังคม อาทิ ความขัดแย้งอุปถัมภ์และสิ่งเสพติด เป็นต้น และในการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกนั้น ได้มีการกำหนดค่าน้ำหนัก ตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2.2 น้ำหนักตัวบ่งชี้

กลุ่มตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักคะแนน
กลุ่มตัวบ่งชี้ พื้นฐาน	ด้านคุณภาพบัณฑิต	
	1. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	5
	2. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท เอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	5
	3. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	5
	4. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	5
ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	5
	6. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	5
	7. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	5

ตารางที่ 2.2 หน้าที่ตัวบ่งชี้ (ต่อ)

กลุ่มตัวบ่งชี้	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักคะแนน
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน	ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	
	8. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรืองานวิจัย	5
	9. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	5
	ด้านการทำงานศิลปะและวัฒนธรรม	
	10. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	5
	11. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	5
	ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	
	12. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	5
	13. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	5
	14. การพัฒนาคณาจารย์	5
	ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	
	15. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	5
	รวมน้ำหนัก	75
กลุ่มตัวบ่งชี้ อัตลักษณ์	16. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสภาสถาบัน	
	16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	5
	16.2 ผลการพัฒนাবัณฑิตตามอัตลักษณ์	5
	17. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	5
	รวมน้ำหนัก	15
กลุ่มตัวบ่งชี้ มาตรการส่งเสริม	18. ผลการชี้้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ	
	18.1 ผลการชี้้นำ ป้องกันและแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน	5
	18.2 ผลการชี้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน	5
	รวมน้ำหนัก	10
	รวมน้ำหนักทั้ง 18 ตัวบ่งชี้	100

โดยในการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกนั้น จะรับรองมาตรฐานของสถานศึกษา โดยพิจารณาข้อมูลจากการประเมินตัวบ่งชี้ ซึ่งตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีค่าคะแนนตั้งแต่ 0 – 5 คะแนน ซึ่งคะแนนดังกล่าวมีการให้คะแนนที่สอดคล้องกับระดับคุณภาพไว้ ดังนี้

0.00 – 1.50 คะแนน	ระดับคุณภาพ	ต้องปรับปรุงเร่งด่วน
1.51 – 2.50 คะแนน	ระดับคุณภาพ	ต้องปรับปรุง
2.51 – 3.50 คะแนน	ระดับคุณภาพ	พอใช้
3.51 – 4.50 คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดี
4.51 – 5.00 คะแนน	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

โดยสถานศึกษาจะผ่านการประเมินหรือไม่นั้น จะต้องดำเนินการตามเกณฑ์ โดย สมศ. ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินกลุ่มตัวบ่งชี้ไว้ 2 ข้อ คือ

1) คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ที่ 1 – 11 ต้องมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และ

2) คะแนนเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ทุกตัวรวมกัน ต้องมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป สถานศึกษานั้น

จึงจะได้รับการรับรองมาตรฐานตามเกณฑ์คุณภาพการประเมินที่กำหนด (สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน, 2554)

2.7.3 แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ การศึกษา มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็น การประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักฐาน ในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมี คุณภาพสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริม การดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการโครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education ; TQF) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับ มาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา อย่างเป็นรูปธรรมกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการ เรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชนรวมทั้งสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่ บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่าที่มีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและ ต่างประเทศ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF) หมายถึง กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยซึ่งประกอบด้วยระดับคุณวุฒิการแบ่งสายวิชาความเชื่อมโยงต่อเนื่อง จากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับ คุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้น ตามระดับของคุณวุฒิ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

เวลาที่ต้องใช้การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตรวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

2.7.4 หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1) ยึดหลักความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษาโดยมุ่งให้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรมเพราะกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนของอาจารย์การเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังได้จริง

2) มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิตโดยเริ่มที่ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาคือกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ก่อนหลังจากนั้นจึงพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้บัณฑิตบรรลุถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้นั้นอย่างสอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ

3) มุ่งที่จะประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้ว เข้าด้วยกัน และเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกันซึ่งจะสามารถอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความหมายและความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิหรือปริญญาในระดับต่าง ๆ

4) มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาใด ๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศเนื่องจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบโดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายโดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่มุ่งหวังสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและเป็นคนดีของสังคมช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

2.7.5 วัตถุประสงค์ของการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1) เพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2) เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจนโดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลักและเป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนวิธีการเรียนรู้ตลอดจนกระบวนการวัดและการประเมินผลนักศึกษา

3) เพื่อเชื่อมโยงระดับต่าง ๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบเพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาดำเนินชีวิต มีความชัดเจนและโปร่งใสสามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่าง ๆ กับนานาชาติประเทศได้

4) เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งและใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน

5) เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคม และสถาบันอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิคุณธรรมจรรยาบรรณความรู้ความสามารถทักษะและสมรรถนะในการทำงานรวมทั้งคุณลักษณะอื่น ๆ ที่คาดว่าจะบัณฑิตจะมี

6) เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศในการย้ายโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบันและการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

7) เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา

8) เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)

2.7.6 การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2560)

1) การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้น ในตนเอง จากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

1.1) ด้านคุณธรรมจรรยาบรรณ หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรมจรรยาบรรณและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยมการพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

1.2) ด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจการนึกคิดและการนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการทฤษฎีตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

1.3) ด้านทักษะทางปัญญา หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิดหลักการทฤษฎีและกระบวนการต่าง ๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

1.4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มการแสดงถึงภาวะผู้นำความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

1.5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลขความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูดการเขียนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2) **มาตรฐานผลการเรียนรู้** คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษากิจการเรียนและการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจและความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้วมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งมีอย่างน้อย 5 ด้านดังกล่าวข้างต้น เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิโดยแต่ละด้านจะมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้น ทักษะและความรู้จะเป็นการสะสมจากระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้นดังนั้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิใดคุณวุฒิหนึ่งจะรวมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในสาขา/สาขาวิชาเดียวกันของระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าด้วย

2.1) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมใช้กับนักศึกษาทุกคน แม้ว่าบางสาขา/สาขาวิชานักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ

2.2) มาตรฐานผลการเรียนรู้ความรู้และด้านทักษะทางปัญญาจะเกี่ยวข้องกับสาขา/สาขาวิชาที่เรียนซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขา/สาขาวิชาที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรและรายละเอียดของรายวิชา

2.3) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคมมุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาใดต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านเหล่านี้

2.4) มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาใดต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านนี้แต่สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขา/สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้จะต้องเน้นให้ความสำคัญมากกว่านักศึกษาสาขา/สาขาวิชาอื่น ๆ เช่น นักศึกษาที่เรียกสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศจะต้องมีความชำนาญและทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5) มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับปริญญาตรี อย่างน้อย ต้องเป็น ดังนี้

(1) ด้านคุณธรรมจริยธรรมสามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรม และวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยมความรู้สึกของผู้อื่นค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัยมีความรับผิดชอบต่อชีวิต เสียสละเป็นแบบอย่างที่ดีเข้าใจผู้อื่นและเข้าใจโลก เป็นต้น

(2) ด้านความรู้มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสำหรับหลักสูตรวิชาชีพมีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาและตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ส่วนหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติกฎระเบียบข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

(3) ด้านทักษะทางปัญหาสามารถค้นหาข้อเท็จจริงทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหาและงานอื่น ๆ ด้วยตนเองสามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎีประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติและผลกระทบจากการตัดสินใจสามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพสำหรับหลักสูตรวิชาชีพนักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

(4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่มสามารถแสดงออกถึงภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหามีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่มรับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

(5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหาสามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมวลผลแปลความหมายและนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่าเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูดการเขียนสามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้

2.6) มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับปริญญาโท อย่างน้อยต้องเป็น ดังนี้

(1) ด้านคุณธรรมจริยธรรมสามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมที่ซับซ้อนเชิงวิชาการหรือวิชาชีพโดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นและเมื่อไม่มีข้อมูลทางจรรยาบรรณวิชาชีพหรือไม่มีระเบียบข้อบังคับเพียงพอที่จะจัดการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรมและชัดเจนมีหลักฐานและตอบสนองปัญหาเหล่านั้นตามหลักการเหตุผลและค่านิยมอันดีงามให้ข้อสรุปของปัญหาด้วยความไวต่อความรู้สึกของผู้ที่ได้รับผลกระทบริเริ่มในการยกปัญหาทางจรรยาบรรณที่มีอยู่เพื่อการทบทวนและแก้ไขสนับสนุนอย่างจริงจังให้ผู้อื่นใช้การวินิจฉัยทางด้านคุณธรรมจริยธรรมในการจัดการกับข้อโต้แย้งและปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมในสภาพแวดล้อมของการทำงานและในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น

(2) ด้านความรู้มีความรู้และความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาสาระหลักของสาขาวิชาตลอดจนหลักการและทฤษฎีที่สำคัญและนำมาประยุกต์ในการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติในวิชาชีพมีความเข้าใจทฤษฎีการวิจัยและการปฏิบัติทางวิชาชีพนั้นอย่างลึกซึ้งในวิชาหรือกลุ่มวิชาเฉพาะในระดับแนวหน้ามีความเข้าใจในวิธีการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ และการประยุกต์ตลอดถึงผลกระทบของผลงานวิจัยในปัจจุบันที่มีต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชาและต่อการปฏิบัติในวิชาชีพตระหนักในระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่ในสภาพแวดล้อมของระดับชาติและนานาชาติที่อาจมีผลกระทบต่อสาขาวิชาชีพรวมทั้งเหตุผลและการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

(3) ด้านทักษะทางปัญญาใช้ความรู้ทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในการจัดการบริบทใหม่ที่ไม่คาดคิดทางวิชาการและวิชาชีพและพัฒนาแนวคิดริเริ่มและสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองประเด็นหรือปัญหาสามารถใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอสามารถสังเคราะห์และใช้ผลงานวิจัยสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการหรือรายงานทางวิชาชีพและพัฒนาความคิดเห็นใหม่ ๆ โดยการบูรณาการให้เข้ากับองค์ความรู้เดิมหรือเสนอเป็นความรู้ใหม่ที่ท้าทายสามารถใช้เทคนิคทั่วไปหรือเฉพาะทางในการวิเคราะห์ประเด็นหรือปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างสร้างสรรค์รวมถึงพัฒนาข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพสามารถวางแผนและดำเนินการโครงการสำคัญหรือโครงการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการหรือโครงการวิจัยค้นคว้าทางวิชาการได้ด้วยตนเองโดยใช้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตลอดถึงการนำเทคนิคการวิจัยและให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ซึ่งขยายองค์ความรู้หรือแนวทางการปฏิบัติในวิชาชีพที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีนัยสำคัญ

(4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสามารถแก้ไขปัญหามีความซับซ้อนหรือความยุ่งยากระดับสูงทางวิชาชีพได้ด้วยตนเองสามารถตัดสินใจในการดำเนินงานด้วยตนเองและสามารถประเมินตนเองได้รวมทั้งวางแผนในการปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานระดับสูงได้มีความรับผิดชอบในการดำเนินงานของตนเองและร่วมมือกับผู้อื่นอย่างเต็มที่ในการจัดการข้อโต้แย้งและปัญหาต่าง ๆ แสดงออกทักษะการเป็นผู้นำได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและสถานการณ์เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่ม

(5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าปัญหาสรุปปัญหาและเสนอแนะแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพรวมถึงชุมชนทั่วไปโดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

2.7) มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับปริญญาเอกอย่างน้อยต้องเป็น ดังนี้

(1) ด้านคุณธรรมจริยธรรมสามารถจัดการเกี่ยวกับปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมที่ซับซ้อนในบริบททางวิชาการหรือวิชาชีพในเรื่องที่ไม่มีจรรยาบรรณวิชาชีพหรือไม่มีระเบียบข้อบังคับเพียงพอที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ก็สามารถใช้ดุลยพินิจอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรมด้วยหลักฐานด้วยหลักการที่มีเหตุผลและค่านิยมอันดีงามแสดงออกหรือสื่อสารข้อสรุปของ

ปัญหาโดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นที่จะได้รับผลกระทบเริ่มชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของจรรยาบรรณที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเพื่อทบทวนและแก้ไขสนับสนุนอย่างจริงจังให้ผู้อื่นใช้ดุลยพินิจทางด้านคุณธรรมจริยธรรมในการจัดการกับความขัดแย้งและปัญหาที่มีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการส่งเสริมให้มีการประพฤติปฏิบัติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมในที่ทำงานและในชุมชนที่กว้างขวางขึ้น

(2) ด้านความรู้ความสามารถพัฒนานวัตกรรมหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้และลึกซึ้งในองค์ความรู้ที่เป็นแก่นในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพรวมทั้งข้อมูลเฉพาะทางทฤษฎีหลักการและแนวคิดที่เป็นรากฐานมีความรู้ที่เป็นปัจจุบันในสาขาวิชารวมถึงประเด็นปัญหาสำคัญที่จะเกิดขึ้นรู้เทคนิคการวิจัยและพัฒนาข้อสรุปซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาได้อย่างชาญฉลาดสำหรับหลักสูตรในสาขาวิชาชีพจะต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงในวิชาชีพทั้งในระดับชาติและนานาชาติการพัฒนาสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสาขาวิชาที่ศึกษาค้นคว้า

(3) ด้านทักษะทางปัญหาสามารถใช้ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและเทคนิคการแสวงหาความรู้ในการวิเคราะห์ประเด็นและปัญหาสำคัญได้อย่างสร้างสรรค์และพัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการใหม่ ๆ สามารถสังเคราะห์ผลงานการวิจัยและทฤษฎีเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจใหม่ที่สร้างสรรค์โดยบูรณาการแนวคิดต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกสาขาวิชาที่ศึกษาในชั้นสูงสามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญในเรื่องที่ซับซ้อนที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่หรือปรับปรุงแนวปฏิบัติในวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญ

(4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีความสามารถสูงในการแสดงความเห็นทางวิชาการและวิชาชีพสามารถวางแผนวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่ซับซ้อนสูงมากด้วยตนเองรวมทั้งวางแผนในการปรับปรุงตนเองและองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพสร้างปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์และแสดงออกถึงความโดดเด่นในการเป็นผู้นำในทางวิชาการหรือวิชาชีพและสังคมที่ซับซ้อน

(5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าในประเด็นปัญหาที่สำคัญและซับซ้อนสรุปปัญหาและเสนอแนะแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะลึกในสาขาวิชาเฉพาะสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพรวมถึงชุมชนทั่วไปโดยการนำเสนอรายงานทั่วไปรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการผ่านสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งวิทยานิพนธ์หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ

3) ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ จากมาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละคุณวุฒิจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งมีลักษณะวัตถุประสงค์แตกต่างกับหลักสูตรของแต่ละคุณวุฒิควรมีลักษณะอย่างน้อย ดังนี้

3.1) หลักสูตรคุณวุฒิระดับปริญญาตรีหลักสูตรปริญญาตรีต้องออกแบบมาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาอย่างกว้าง ๆ เน้นให้รู้สึกในบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การพัฒนาและผลการวิจัยล่าสุดนักศึกษาควรตระหนักถึงความรู้และ

ทฤษฎีในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับปริญญาตรีเป็นคุณวุฒิขั้นพื้นฐานสำหรับการเข้าสู่อาชีพในสาขาต่าง ๆ ที่ใช้ทักษะความชำนาญและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นดังนั้นหลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งคุณธรรมจริยธรรมความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติในวิชาชีพและพื้นฐานความรู้ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีและการวิจัยที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อด้วย

3.2) หลักสูตรคุณวุฒิระดับที่ 4 ปริญญาโทหลักสูตรปริญญาโทมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีคุณธรรมจริยธรรมความรู้และทักษะทางด้านวิชาการและวิชาชีพในระดับที่สูงมากแก่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีผลการเรียนดีโดยมุ่งเน้นการพัฒนาความชำนาญทางด้านการวิจัยหรือพัฒนาความชำนาญระดับสูงทางวิชาชีพหลักสูตรจึงอาจเน้นการค้นคว้าวิจัยที่นำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์หรืออาจผสมผสานระหว่างการศึกษารายวิชากับวิทยานิพนธ์หรือการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระ

3.3) หลักสูตรคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหลักสูตรปริญญาเอกเป็นหลักสูตรที่เน้นให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมและมีการศึกษาค้นคว้าที่ลุ่มลึกในระดับสูงอย่างมีอิสระมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนาล่าสุดขององค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษาค้นคว้าตลอดจนการแปลความหมายและประยุกต์ใช้ความรู้เพิ่มพูนและพัฒนาเนื้อหาสาระของรายวิชาของสาขา/สาขาวิชาและวิชาชีพหรือหลักสูตรอาจจะเน้นการค้นคว้าวิจัยที่นำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ที่มีอยู่หรืออาจผสมผสานระหว่างวิทยานิพนธ์กับการศึกษารายวิชาระดับสูงในสาขาวิชาชีพหรือสาขา/สาขาวิชาประยุกต์

2.7.7 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละระดับคุณวุฒิ

1) **ระดับปริญญาตรี** ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ต่อไปนี้

1.1) ความรู้ที่ครอบคลุมสอดคล้องและเป็นระบบในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษาตลอดถึงความเข้าใจในทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

1.2) ความสามารถที่จะตรวจสอบปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งของตนเองและความรู้จากสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยคำแนะนำแต่เพียงเล็กน้อย

1.3) ความสามารถในการค้นหาการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่ซับซ้อนตลอดจนการเลือกใช้กลไกที่เหมาะสมในการสื่อสารผลการวิเคราะห์ต่อผู้รับข้อมูลข่าวสารกลุ่มต่าง ๆ

1.4) ในกรณีของหลักสูตรวิชาชีพสิ่งสำคัญคือความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้น ๆ

1.5) ในกรณีของหลักสูตรวิชาการที่ไม่มุ่งเน้นการปฏิบัติในวิชาชีพสิ่งสำคัญคือความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลงานวิจัยต่าง ๆ ในสาขา/สาขาวิชานั้นความสามารถในการแปลความหมายการวิเคราะห์และประเมินความสำคัญของการวิจัยในการขยายองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชา

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ระดับปริญญาตรี

(1) มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่มโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้

(2) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่น ๆ

(3) สามารถพิจารณาสรรหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพโดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน

(4) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัยและเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ

(5) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

2) ระดับปริญญาโท ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทโดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ต่อไปนี้

2.1) ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในทฤษฎีผลการวิจัยและพัฒนาการล่าสุดในระดับแนวหน้าทางวิชาการหรือการปฏิบัติในวิชาชีพและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเหล่านี้ ต่อองค์ความรู้ในสาขาวิชา

2.2) ความรอบรู้และความสามารถในการใช้เทคนิคการวิจัยเพื่อศึกษาค้นคว้าในระดับสูงเพื่อใช้ในวิชาการหรือการปฏิบัติทางวิชาชีพและจะใช้เทคนิคเหล่านี้ ในการดำเนินการวิจัยที่สำคัญหรือทำโครงการค้นคว้าในวิชาชีพ

2.3) ความสามารถในการสังเคราะห์และประยุกต์ใช้ผลของการวิจัยและพัฒนาการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติทางวิชาชีพในการวิเคราะห์พัฒนาและทดสอบสมมติฐานตลอดถึงการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

2.4) ความสามารถในการสื่อถึงผลการศึกษาค้นคว้าและการวิจัยโดยการเผยแพร่ในรูปแบบของสื่อต่าง ๆ ต่อกลุ่มนักวิชาการนักวิชาชีพและบุคคลอื่น ๆ ในชุมชน

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ระดับปริญญาโท

(1) ศึกษาค้นคว้าปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนอย่างสม่ำเสมอสามารถแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ด้วยดุลยพินิจที่เหมาะสมและใช้ทักษะเหล่านี้ได้ในสถานการณ์ที่จำเป็นได้แม้ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้น ๆ

(2) สามารถแสดงออกอย่างเป็นอิสระในการจัดการและแก้ไขปัญหา ทั้งที่คาดการณ์ได้และคาดการณ์ไม่ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มได้อย่างเหมาะสม

(3) ติดตามและกระตือรือร้นในการสนับสนุนให้ผู้อื่นรู้จักประยุกต์ใช้ดุลยพินิจอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมอันเหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาที่ยุ่ยากซับซ้อนและละเอียดอ่อนซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยม

(4) มีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและมีภาวะผู้นำในการให้โอกาสและสนับสนุนผู้อื่นให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

(5) ระดับปริญญาเอกผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทโดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อยต่อไปนี้

(5.1) ความเข้าใจอันถ่องแท้ในองค์ความรู้ระดับสูงและการวิจัยในสาขาวิชาการหรือวิชาชีพ

(5.2) ความคุ้นเคยกับประเด็นปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในระดับแนวหน้าของสาขาวิชาการหรือวิชาชีพรวมทั้งความท้าทายของประเด็นปัญหาเหล่านั้นต่อการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบันและต่อข้อสรุปที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้ว

(5.3) การศึกษาค้นคว้าระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับภารกิจบารังเคราะห์ทฤษฎีและการวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องรวมถึงการสร้างองค์ความรู้และแปลความหมายขององค์ความรู้ใหม่ทางการวิจัยที่มีลักษณะสร้างสรรค์โดยเฉพาะหรือการใช้ทฤษฎีและการวิจัยที่ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ ที่สำคัญต่อการปฏิบัติในวิชาชีพ

(5.4) ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเทคนิคการวิจัยที่สามารถประยุกต์ใช้ในสาขาวิชาที่ศึกษา

(5.5) ความสามารถในการรวบรวมผลการวิจัยจากวิทยานิพนธ์หรือจากรายงานผลของโครงการและจากสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่อ้างอิงได้ในวงการวิชาการหรือวิชาชีพ

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ปริญญาเอก

(1) สามารถประยุกต์ใช้ความระดับสูงและ/หรือความเข้าใจในวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และการปฏิบัติในสาขาวิชาชีพของตนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นและให้การสนับสนุนอย่างเต็มกำลังเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและกลยุทธ์ใหม่ ๆ

(2) สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสาขาวิชาของตนในการแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นรวมทั้งแสดงความคิดเห็นและข้อสรุปต่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) สามารถจัดการกับปัญหาทางจริยธรรมที่ซับซ้อนในบริบทของวิชาการหรือวิชาชีพได้มั่นคงและรวดเร็วมีความคิดริเริ่มในการหาทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปาริฉัตร จันทน์นวล และธีระวัฒน์ จันทิก (2558) ได้ศึกษาเรื่องการคาดการณ์ระดับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วยด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และด้านผลลัพธ์ โดยภาพรวมระดับความเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยมากซึ่งด้านผลลัพธ์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ ระดับปฏิบัติที่คาดการณ์ของการดำเนินการตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา

2557 ทั้ง 6 องค์ประกอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยองค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา และองค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต สำหรับอาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกั้มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะแต่ละคณะมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน รวมทั้งมีลักษณะนักศึกษาที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้อาจารย์ที่สังกัดคณะต่างกั้มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกัน

ศรวิไล นีราราช, วรภา อารีราษฎร์ และ บดินทร์ แก้วบ้านดอน (2559) ได้พัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สาขาการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรประกอบด้วย 4 โมดูล ได้แก่ 1.1) โมดูลข้อมูลหน่วยงาน 1.2) โมดูลการจัดการการประกันคุณภาพ 1.3) โมดูลจัดการ SAR และ 1.4) โมดูลจัดการผู้ใช้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการนำมาใช้พัฒนาระบบ คือ เทคโนโลยีเว็บ 2.0 ในการพัฒนาเว็บไซต์ฐานข้อมูลใช้ Mysql ภาษาที่ใช้เขียนโดย PHP ให้รองรับการแสดงผลบนบราวเซอร์ Firefox , Google chrome 2) ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเว็บไซต์โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และ 3) การยอมรับและนำไปใช้เว็บไซต์ของผู้ใช้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

กัญชลี หมู่น (2560) ได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด 350 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 196 คน เป็นเพศชายจำนวน 154 คน ส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 36 ปี - 45 ปี มีระดับการศึกษา ในระดับปริญญาโท เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 289 คน เป็นประธานหลักสูตร จำนวน 61 คน มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มาแล้ว 1 ปี - 5 ปี โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่ามี 1 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยความพร้อมด้านซอฟต์แวร์ ประกอบด้วย ซอฟต์แวร์ที่ใช้ในหน่วยงานช่วยสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษา ซอฟต์แวร์ที่ใช้ในหน่วยงานมีระบบการประมวลผลที่รวดเร็ว ทันท่วงทีในการใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา ซอฟต์แวร์มีระบบการป้องกันการโจมตีไวรัสซึ่งจะส่งผลกระทบต่อข้อมูลของการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนปัจจัยที่ไม่ส่งผล ได้แก่ ปัจจัยความพร้อมด้านฮาร์ดแวร์ ปัจจัยความพร้อมด้านบุคลากรและปัจจัยความพร้อมด้านกระบวนการ

ปริญญา นามสุทธิ และพรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ (2561) ได้ศึกษาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ ประกอบไปด้วยการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบผลการดำเนินการ และการปรับปรุงผลการดำเนินการ สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา

ภายในระดับหลักสูตร สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐโดยรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อลงทะเบียนหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (PNI=0.47) ข้อที่มีค่าดัชนี ความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด คือ หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร (PNI=0.17)

มลิวลย์ มั่งมี (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลจากการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สภาพปัญหาการดำเนินงาน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักขาดความรู้ความเข้าใจในเงื่อนไขของมาตรฐานการประกันคุณภาพ , ขาดทักษะการเขียนรายงาน , การจัดเก็บเอกสารยังไม่เป็นระบบและการทำงานประกันเป็นภาระเฉพาะผู้รับผิดชอบบางท่าน ไม่นับเป็นภาระงานทำให้ขาดขวัญกำลังใจ ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยเสนอให้ คณะฯ เป็นผู้ดำเนินการจัดหาวิทยากรฝึกอบรมผู้ที่มีประสบการณ์มีความรู้ความเข้าใจในส่วนเกณฑ์ประกัน ฯ และการเขียนรายงานด้านการประเมิน ฯ และสามารถแนะนำให้ความรู้เป็นรูปธรรมได้ ส่วนการจัดเก็บหลักฐาน ใช้ระบบ MIS ของสถาบันเข้ามาช่วยดำเนินการจัดเก็บหลักฐานอย่างเป็นระบบและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน โดยการเสริมแรงจูงใจมีการให้รางวัลหรือมีการประเมินความดีความชอบในการประเมินผลงานประจำปีให้กับผู้รับผิดชอบในการทำงานประกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรการประกัน ฯ

พระเมธีปริยัติธาดา และคณะ (2564) บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษานำไปปฏิบัติการจัดการศึกษาสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ ในปัจจุบันทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ คุณภาพการศึกษาจึงสะท้อนถึงคุณภาพของคนที่เป็ผลผลิตของการจัดการศึกษา สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล โดยสถานศึกษาต้องมีกระบวนการดำเนินงานให้เกิดความเชื่อมั่น มีการวางแผนปฏิบัติงาน มีการกำหนดมาตรฐานกระบวนการดำเนินการตามวางแผนและมาตรฐานที่กำหนดไว้ มีการตรวจสอบ เพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันได้ว่าผลผลิตและบริการขององค์การทำให้ผู้รับบริการ พึงพอใจ และเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ ทั้งในเชิงความเป็นเลิศทางการศึกษาและประสิทธิภาพของการบริหารระบบการศึกษาที่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันพัฒนาอย่างเต็มที่มีความราบรื่นมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

สุวิมล จอดพิมาย มยุรี กมลบุตร และ พิชชานันท์ กั้นพุ่ม (2566) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการประกันคุณภาพ

การศึกษาภายในของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน 2) ศึกษาวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศของกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย อาจารย์และผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนที่มีวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์เอกสาร และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน นำหลักการ วงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการดำเนินการ 6 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน มีเกณฑ์ดำเนินการในระดับปริญญาตรี 5 ข้อ ระดับปริญญาโท 10 ข้อ องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต มี 2 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา มี 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ 3 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน มี 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มี 1 ตัวบ่งชี้ 2) วิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร การวางแผนกลยุทธ์ การมุ่งเน้นนักศึกษา การมีส่วนร่วมของบุคลากรกระจายความรับผิดชอบ การจัดการความรู้ ใช้ระบบการบริหารคุณภาพ และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร 3) แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน ประกอบด้วย (1) สร้างภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ (2) ส่งเสริมการวางแผนกลยุทธ์ (3) ให้นักศึกษามีสมรรถนะเพื่อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และทำงานเพื่อสังคม (4) มุ่งเน้นศักยภาพบุคลากร สร้างการมีส่วนร่วม และเสริมพลังอำนาจ (5) การจัดการความรู้ (6) การบริหารคุณภาพ ยืดหยุ่น และแก้ปัญหาความขัดแย้ง (7) การจัดทำสารสนเทศเพื่อการบริหารที่ทันสมัย สร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพิ่มสมรรถนะการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษา

พิมพ์ภรณ์ พึ่งบุญพานิชย์ ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ และวัชรพงษ์ ยอดราช (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อความเป็นเลิศของสาขาวิชาการบัญชี สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสาขาวิชาการบัญชีระดับปริญญาตรี สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย เกี่ยวกับ 1) การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสภาวะปัจจุบัน 2) ผลการบริหารงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3) จุดแข็งและจุดอ่อนในการบริหารงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และ 4) แนวทางในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อความเป็นเลิศในทางปฏิบัติของสาขาวิชาการบัญชี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบบเฉพาะเจาะจง จากผู้บริหารสถาบันการศึกษา หัวหน้าภาควิชา อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสาขาการบัญชีจำนวน 12 แห่ง สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 152 ชุด ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 102 ชุด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

(1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสาขาวิชาการบัญชี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทยตามตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน , องค์ประกอบอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ ระบบและกลไกประกันคุณภาพ การเงิน และปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน (2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการบริหารงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสาขาวิชาการบัญชีเพื่อความเป็นเลิศ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณภาพบัณฑิต ด้านการบริหารจัดการ และ ด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ (3) จุดแข็งด้านการพัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะทักษะด้านภาษาอังกฤษ และมีการส่งเสริมการฝึกประสบการณ์สหกิจศึกษา สำหรับ จุดอ่อน คือ การขาดความรู้ในการทำวิจัย การพัฒนาอาจารย์ประจำให้มีคุณวุฒิปริญญาเอก และการพัฒนาอาจารย์ประจำให้มีตำแหน่งทางวิชาการ และ (4) แนวทางในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อความเป็นเลิศของสาขาวิชาการบัญชี ควรมีการพัฒนาคณาจารย์ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบันให้มีความรู้ความเข้าใจ เห็นประโยชน์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดมีผลการปรับปรุงที่เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อให้ได้แนวปฏิบัติที่นำไปสู่การพัฒนาสถาบัน รวมถึงคุณภาพบัณฑิตไปสู่ความเป็นเลิศ

อัจฉรา เฉลิมเกียรติ อุษณี สถิตผสวน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาผลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : การประเมินความต้องการจำเป็น มีวัตถุประสงค์ 1) วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในการพัฒนาผลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร 2) กำหนดแนวทางในการพัฒนาผลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร และ 3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปใช้ในการพัฒนาผลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 20 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ 6 คน รวมทั้งสิ้น 26 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกกิจกรรมกระบวนการกลุ่ม แบบบันทึกการจัดลำดับความสำคัญ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนา โดยเครื่องมือมีผลการประเมินเหมาะสมมากที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาผลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตรที่มีความสำคัญที่สุด ได้แก่ การสร้างเครื่องมือในการสำรวจข้อมูลจากบัณฑิตที่เหมาะสมและมีคุณภาพการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับกระบวนการ PDCA ระหว่างผู้ตรวจประเมินและผู้รับการประเมิน เพื่อลดปัญหาทัศนคติที่ต่างกัน การปรับภาระงานสอนของอาจารย์ให้เหมาะสม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการการนำกระบวนการทวนสอบและประเมินสมรรถนะผู้เรียน สอดแทรกในรายวิชาหรือการเรียนการสอน และการสอดแทรกและเชื่อมโยงความรู้ในเนื้อหาวิชา เข้ากับการวิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในรายวิชาที่เหมาะสม โดยจะต้องสามารถ

วัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยแต่ละแนวทางมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด

ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของการจัดการความรู้ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการจัดการความรู้ ที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาการวิจัยนี้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในลักษณะของการศึกษาความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural Relationship) ของตัวแปรหลายตัว ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ได้รับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในรอบที่ 2 (พ.ศ. 2549 - 2553) ในระดับดีมาก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Structural Equation Modeling: SEM) ผลการวิจัยแสดงว่า ค่าเฉลี่ยตัวแปร การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (สมศ.) และการจัดการความรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 3.67 ตามลำดับ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกต่อกัน โดยพิจารณาจากค่าไคสแควร์เท่ากับ 1.32 ที่องศาอิสระเท่ากับ 35 ค่า p เท่ากับ 0.095 ดัชนี GFI เท่ากับ .97 ดัชนี AGFI เท่ากับ .94 ดัชนี CFI เท่ากับ 1.00 ค่า SRMR เท่ากับ .018 และค่า RMSEA เท่ากับ .035 ตัวแปรทั้งหมดในโมเดล สามารถร่วมกันทำนายการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ได้ร้อยละ 73 ซึ่งอธิบายได้ว่า การจัดการความรู้มีความสัมพันธ์ทางตรงเชิงบวกต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .32 และส่งผลโดยรวมทางบวกที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .85 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ
หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ
(Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยและรายละเอียด ดังนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3) การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 4) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5) การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้ใน
ขอบเขตการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสายวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
ระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2563 จำนวน 88 หลักสูตรโดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรละ 5 คน รวมทั้งหมด 440 คน

3.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) บุคลากรสายวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ทำหน้าที่เป็น
อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ระดับปริญญาตรีที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2563 ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากตารางสำเร็จรูปของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970)
โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 268 ตัวอย่าง
การสุ่มกลุ่มตัวอย่างนั้นผู้วิจัยเลือกตัวอย่างตามความน่าจะเป็น (probability sampling) โดยใช้วิธี
การสุ่มตัวอย่างแบบ Cluster Random Sampling โดยแบ่งจำนวนประชากรในแต่ละกลุ่มหลักสูตร
ในจำนวนที่เท่า ๆ กัน ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสมและสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนด
กลุ่มตัวอย่างเป็นหลักสูตรละ 3 คน จากจำนวน 88 หลักสูตร รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 268 คน และ
สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยผู้วิจัยทำบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามถึงคณะต่าง ๆ
เพื่อคัดเลือกอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในการให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ในช่วงปีการศึกษา 2563

ลำดับ	คณะ	หลักสูตร	อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	กลุ่มตัวอย่าง
1	คณะศิลปศาสตร์	4	20	12
2	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	14	70	42
3	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	7	35	21
4	คณะวิศวกรรมศาสตร์	15	75	45
5	คณะบริหารธุรกิจ	10	50	30
6	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	5	25	15
7	คณะศิลปกรรมศาสตร์	12	60	36
8	คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	6	30	18
9	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	9	45	30
10	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2	10	7
11	วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	3	15	9
12	คณะพยาบาลศาสตร์	1	5	3
รวมทั้งสิ้นหลักสูตรระดับปริญญาตรี		88	440	268

2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจากคณะทั้ง 12 คณะ คณะละ 1 คน รวมเป็น 12 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์พิจารณาการเลือก คือ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อย 2 ปี และมีส่วนร่วมในการทำประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาประเภทบุคลากร คณะวิชา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ เกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์กรประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์กรประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงกับความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะทำการให้คะแนนตามระดับโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบ	มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
ถ้าตอบ	มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ถ้าตอบ	ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
ถ้าตอบ	น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ถ้าตอบ	น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการตอบคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างขวางและหลากหลาย

3.2.2 เกณฑ์การวัดระดับตัวแปร

เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด , 2545 , น.111) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.2.3 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

กระบวนการและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินกระบวนการวิจัยอันมีสาระสำคัญโดยสรุป ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาวิจัยข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี

2) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางเอกสารทางวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี

3.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และภาษา ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยใช้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) นำตารางวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ

มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วเลือกข้อที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560.) ซึ่งการกำหนดเกณฑ์โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้
ได้เท่ากับ 1.00

- + 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
- 0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง
- 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

3.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยทำการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ของข้อความแต่ละตอนในแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, 1990 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูต, 2528, หน้า 42) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ α คือ ค่าความเที่ยง

n คือ จำนวนข้อ

S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.3.3 นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการลกรหัส และคำนวณหาค่า Alpha ด้วยคำสั่งในคอมพิวเตอร์ หากมีค่ามากกว่า 0.70 ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้ และหากพบข้อบกพร่องในขั้นตอนใด ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน .985

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อเก็บข้อมูลการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.4.2 ประสานงานเพื่อแจ้งวัตถุประสงค์กับผู้ประสานงานประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละฝ่าย

3.4.3 ส่งแบบสอบถามให้ผู้ประสานงานประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละฝ่าย จำนวน 264 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.4.4 ติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

3.5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิธีการประมวลข้อมูล ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ประมวลข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) รวบรวมแบบสอบถาม
- 2) ตรวจสอบแบบสอบถามทุกชุดเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์
- 3) จัดคำตอบเป็นกลุ่ม และเป็นหมวด รวมทั้งให้รหัสคำตอบ
- 4) จัดทำคู่มือลงรหัส
- 5) ลงรหัสข้อมูลจากแบบสอบถามลงเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer)
- 6) ทำการประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

3.5.2 วิธีวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากทำการสร้างเครื่องการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะจัดทำคู่มือการลงรหัส ต่อจากนั้นผู้วิจัยจะทำการลงรหัสข้อมูลตามคู่มือการลงรหัสที่ได้จัดทำไว้ เปลี่ยนแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถคำนวณและประมวลผลได้ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.3 การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

- การวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะตัวอย่าง เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร คณะวิชา และประสบการณ์ในการทำงาน

- ส่วนการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์กรประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์กรประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

- วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI modified) (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

$$PNI_{\text{Modified}} = (I-D) / D$$

เมื่อ	PNI_{Modified}	หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงลำดับของความต้องการจำเป็น
	I	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์
	D	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น เกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียน การสอนการประเมินผู้เรียน องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในหัวข้อและตารางดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ตารางที่ 4.1 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	126	47.01
หญิง	142	52.99
รวม	268	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 52.99 และเพศชาย จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 47.01

ตารางที่ 4.2 อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 31 ปี	3	1.12
31 – 40 ปี	62	23.13
41 – 50 ปี	144	53.73
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	59	22.01
รวม	268	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 53.73 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 23.13 มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 22.01 และต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.12

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	151	56.34
ปริญญาเอก	117	43.66
รวม	268	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 56.34 รองลงมาระดับปริญญาเอก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 43.66

ตารางที่ 4.4 ประเภทบุคลากร

ประเภทบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	135	50.37
พนักงานมหาวิทยาลัย	132	49.25
พนักงานราชการ	1	.37
รวม	268	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ข้าราชการ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 50.37 รองลงมาพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 และพนักงานราชการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .37

ตารางที่ 4.5 ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
1 ปี	16	5.97
2 ปี	18	6.72
3 ปี	29	10.82
4 ปี	205	76.49
รวม	268	100

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 4 ปีขึ้นไป จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 76.49 รองลงมา 3 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.82 2 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.72 และ 1 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.97

ตารางที่ 4.6 หน่วยงาน

หน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	27	10.07
คณะบริหารธุรกิจ	30	11.19
คณะศิลปกรรมศาสตร์	38	14.18
คณะศิลปศาสตร์	12	4.48
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	42	15.67
คณะวิศวกรรมศาสตร์	46	17.16
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	6	2.24
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	15	5.60
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	22	8.21
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	18	6.72
คณะพยาบาลศาสตร์	3	1.12
วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	9	3.36
รวม	268	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามหน่วยงาน ทั้งหมด 11 คณะกับ 1 วิทยาลัย โดยเรียงลำดับจากกลุ่มตัวอย่างจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 17.16 และรองลงมาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 14.18 คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 11.19 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.07 คณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.21 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.72 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.48 วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.36 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.24 และคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.12

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น และปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์

ตารางที่ 4.7 ความต้องการจำเป็น และปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ที่	สภาพ	สภาพที่พึงประสงค์			สภาพปัจจุบัน			PNI	ลำดับ
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล		
1	ด้านปัจจัยนำเข้า	4.84	0.33	มากที่สุด	3.51	0.52	มาก	0.37	1
2	ด้านกระบวนการ	4.81	0.37	มากที่สุด	3.57	0.35	มาก	0.34	2
3	ด้านผลลัพธ์	4.83	0.34	มากที่สุด	3.74	0.50	มาก	0.29	3
เฉลี่ยรวม		4.83	0.32	มากที่สุด	3.61	0.32	มาก	0.33	

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

จากตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบัน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมสภาพปัจจุบัน พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D.=0.32) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.33 หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า

ด้านปัจจัยนำเข้า สภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมพบว่ามีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, S.D.=0.52) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.37

ด้านกระบวนการ สภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมพบว่ามีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D.=0.35) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.34

ด้านผลลัพธ์ สภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมพบว่ามีอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D.=0.50) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.29

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$, S.D.=0.32) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเท่ากับ 0.32 หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า

ด้านปัจจัยนำเข้า สภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.84$, S.D.=0.33) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเท่ากับ 0.37

ด้านกระบวนการ สภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.81$, S.D.=0.37) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเท่ากับ 0.34

ด้านผลลัพธ์ สภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.83$, S.D.=0.34) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าเท่ากับ 0.29

ตารางที่ 4.8 สภาพปัจจุบัน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านปัจจัยนำเข้า	สภาพที่พึงประสงค์			สภาพปัจจุบัน			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	4.90	0.32	มากที่สุด	3.53	1.02	มาก	0.39	3
2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด	4.88	0.35	มากที่สุด	3.64	0.94	มาก	0.34	4
3. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	4.76	0.63	มากที่สุด	3.32	1.06	ปานกลาง	0.43	1
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	4.80	0.52	มากที่สุด	3.42	1.08	ปานกลาง	0.40	2
5. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการสนับสนุนให้ทำผลงานทางวิชาการ	4.85	0.42	มากที่สุด	3.65	1.00	มาก	0.33	5
เฉลี่ยรวม	4.84	0.33	มากที่สุด	3.51	0.52	มาก	0.37	

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

จากตารางที่ 4.8 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็น และปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.84$, S.D.=0.33) และโดยภาพรวมสภาพปัจจุบัน พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.51$, S.D.=0.52) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการด้านปัจจัยนำเข้า มีค่าเท่ากับ 0.37 หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดเป็นลำดับแรก ($PNI_{Modified}=0.43$) รองลงมาคือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ($PNI_{Modified}=0.40$) และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการสนับสนุนให้ทำผลงานทางวิชาการเป็นลำดับสุดท้าย ($PNI_{Modified}=0.33$)

ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกระบวนการ

ด้านกระบวนการ	สภาพที่พึงประสงค์			สภาพปัจจุบัน			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
1. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับนักศึกษา	4.84	0.38	มากที่สุด	3.27	0.81	ปานกลาง	0.48	5
2. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนเข้าศึกษา	4.83	0.44	มากที่สุด	3.22	0.84	ปานกลาง	0.50	4
3. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการแก่นักศึกษา	4.83	0.41	มากที่สุด	3.19	0.79	ปานกลาง	0.51	3
4. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา	4.82	0.41	มากที่สุด	3.33	0.85	ปานกลาง	0.52	2
5. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา	4.82	0.40	มากที่สุด	3.15	0.83	ปานกลาง	0.53	1
6. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษา	4.81	0.42	มากที่สุด	3.76	0.95	มาก	0.29	14
7. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	4.83	0.43	มากที่สุด	3.63	0.92	มาก	0.33	10
8. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการส่งเสริมพัฒนาให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้มีความก้าวหน้า	4.83	0.41	มากที่สุด	3.71	0.98	มาก	0.31	12
9. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบหลักสูตรและสารรายวิชาในหลักสูตร	4.82	0.41	มากที่สุด	3.86	0.89	มาก	0.25	17
10. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าของศาสตร์สาขาวิชา	4.84	0.41	มากที่สุด	3.83	1.00	มาก	0.27	16
11. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับกระบวนกรจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร	4.82	0.415	มากที่สุด	3.67	1.04	มาก	0.32	11

ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกระบวนการ (ต่อ)

ด้านกระบวนการ	สภาพที่พึงประสงค์			สภาพปัจจุบัน			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
12. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.78	.464	มากที่สุด	3.42	.885	ปานกลาง	0.40	6
13. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	4.82	0.40	มากที่สุด	3.99	0.96	มาก	0.21	18
14. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.81	0.42	มากที่สุด	3.64	0.71	มาก	0.34	9
15. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร	4.80	0.44	มากที่สุด	3.56	0.99	มาก	0.35	8
16. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร มีส่วนร่วมกับสาขาวิชา/คณะ/สถาบันในการจัดให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.78	0.48	มากที่สุด	3.53	0.89	มาก	0.36	7
17. หลักสูตรมีการดำเนินการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน	4.78	0.42	มากที่สุด	3.70	0.97	มาก	0.30	13
18. หลักสูตรมีการดำเนินการประเมินความพึงพอใจนักศึกษาและอาจารย์ในการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน	4.79	0.44	มากที่สุด	3.76	0.88	มาก	0.28	15
เฉลี่ยรวม	4.81	0.37	มากที่สุด	3.57	0.35	มาก	0.34	

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

จากตารางที่ 4.9 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็น และปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$, S.D.=0.37) และโดยภาพรวมสภาพปัจจุบัน พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D.=0.35) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการด้านกระบวนการ มีค่าเท่ากับ 0.34 หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าหลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเป็นลำดับแรก ($PNI_{Modified}=0.53$) รองลงมาคือหลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา ($PNI_{Modified}=0.52$) และหลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเป็นลำดับสุดท้าย ($PNI_{Modified}=0.21$)

ตารางที่ 4.10 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านผลลัพธ์

ด้านผลลัพธ์	สภาพที่พึงประสงค์			สภาพปัจจุบัน			PNI	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
1. หลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	4.85	0.38	มากที่สุด	3.88	0.83	มาก	0.25	10
2. หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลบัณฑิตที่ได้ออกมาหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	4.83	0.47	มากที่สุด	3.65	0.86	มาก	0.33	3
3. หลักสูตรรายงานข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	4.84	0.41	มากที่สุด	3.77	0.96	มาก	0.28	8
4. หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา	4.81	0.50	มากที่สุด	3.74	0.96	มาก	0.29	7
5. หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหารหลักสูตรจากผลประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา	4.83	0.38	มากที่สุด	3.61	1.00	มาก	0.34	2
6. หลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อร้องเรียนของนักศึกษา	4.79	0.46	มากที่สุด	3.57	0.99	มาก	0.35	1
7. หลักสูตรมีการรายงานผลการคงอยู่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	4.86	0.35	มากที่สุด	3.69	1.00	มาก	0.31	5
8. หลักสูตรมีการรายงานผลความพึงพอใจการบริหารหลักสูตรของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	4.83	0.40	มากที่สุด	3.66	1.00	มาก	0.32	4
9. หลักสูตรมีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	4.87	0.33	มากที่สุด	3.84	1.00	มาก	0.27	9
10. หลักสูตรมีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	4.86	0.35	มากที่สุด	3.75	0.82	มาก	0.30	6
11. หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อขึ้นทะเบียนหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	4.80	0.47	มากที่สุด	3.95	0.75	มาก	0.22	11
เฉลี่ยรวม	4.83	0.34	มากที่สุด	3.74	0.50	มาก	0.29	

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

จากตารางที่ 4.10 เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็น และปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.83$, S.D.=0.34) และโดยภาพรวมสภาพปัจจุบัน พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.74$, S.D.=0.50) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการด้านผลลัพธ์ มีค่าเท่ากับ 0.29 หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าหลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อร้องเรียนของนักศึกษาเป็นลำดับแรก ($PNI_{Modified}=0.35$) รองลงมาคือ หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหารหลักสูตรจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ($PNI_{Modified}=0.34$) และหลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อขึ้นทะเบียนหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นลำดับสุดท้าย ($PNI_{Modified}=0.22$)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์กรประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์กรประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตารางที่ 4.11 การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
การกำกับมาตรฐาน	4.74	0.46	มากที่สุด	1
บัณฑิต	4.71	0.53	มากที่สุด	3
นักศึกษา	4.71	0.47	มากที่สุด	4
อาจารย์	4.64	0.49	มากที่สุด	5
หลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน	4.74	0.43	มากที่สุด	2
สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.60	0.57	มากที่สุด	6
เฉลี่ยรวม	4.69	0.43	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.69$, S.D.=0.43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การกำกับมาตรฐาน ($\bar{x}=4.74$, S.D.=0.46) การหลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน ($\bar{x}=4.74$, S.D.=0.43) รองลงมาบัณฑิต ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.53) นักศึกษา ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.47) อาจารย์ ($\bar{x}=4.64$, S.D.=0.49) และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.60$, S.D.=0.57)

ตารางที่ 4.12 การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการกำกับมาตรฐาน

การกำกับมาตรฐาน	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	4.78	0.46	มากที่สุด	1
2. ทบทวนปัจจัยภายใน/ภายนอก ปัจจัยนำเข้าเกณฑ์ มาตรฐาน ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกรอบคุณภาพ ของหลักสูตร	4.72	0.51	มากที่สุด	2
3. เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ การประกัน คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและ เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง	4.72	0.51	มากที่สุด	3
เฉลี่ยรวม	4.74	0.46	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการกำกับมาตรฐาน เมื่อพิจารณารายข้อ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ. ($\bar{x}=4.78$, S.D.=0.46) รองลงมา การทบทวนปัจจัยภายใน/ภายนอก ปัจจัยนำเข้าเกณฑ์มาตรฐาน ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกรอบคุณภาพของหลักสูตร ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.51) และมีการเชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.51)

ตารางที่ 4.13 การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบัณฑิต

บัณฑิต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	4.72	0.54	มากที่สุด	1
2. ผลของบัณฑิตปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือ ประกอบอาชีพอิสระ	4.69	0.56	มากที่สุด	2
เฉลี่ยรวม	4.71	0.53	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านบัณฑิต เมื่อพิจารณารายข้อ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการประเมินคุณภาพบัณฑิตกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.54) และรองลงมาคือ ผลของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{x}=4.69$, S.D.=0.56)

ตารางที่ 4.14 การพัฒนาการบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านนักศึกษา

นักศึกษา	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. กระบวนการรับนักศึกษา	4.73	0.49	มากที่สุด	1
2. การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาให้กับนักศึกษา	4.69	0.53	มากที่สุด	6
3. การควบคุมการดูแลให้คำปรึกษาวิชาการวิชาชีพ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี	4.71	0.51	มากที่สุด	4
4. การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	4.72	0.48	มากที่สุด	3
5. ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	4.69	0.52	มากที่สุด	7
6. ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา	4.69	0.57	มากที่สุด	5
7. ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา	4.72	0.50	มากที่สุด	2
เฉลี่ยรวม	4.71	0.47	มากที่สุด	

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านนักศึกษา เมื่อพิจารณารายข้อ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กระบวนการรับนักศึกษา ($\bar{x}=4.73$, S.D.=0.49) รองลงมาคือ ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.50) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.48) การควบคุมการดูแลให้คำปรึกษาวิชาการวิชาชีพและแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.51) ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา ($\bar{x}=4.69$, S.D.=0.57) การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาให้กับนักศึกษา ($\bar{x}=4.69$, S.D.=0.53) และข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา ($\bar{x}=4.69$, S.D.=0.52)

ตารางที่ 4.15 การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านอาจารย์

อาจารย์	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การบริหารและพัฒนาอาจารย์	4.71	0.49	มากที่สุด	3
2. ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	4.62	0.68	มากที่สุด	5
3. ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	4.57	0.75	มากที่สุด	6
4. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์	4.63	0.59	มากที่สุด	4
5. จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopusต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	4.51	0.77	มากที่สุด	7
6. ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์	4.76	0.48	มากที่สุด	1
7. ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหาร หลักสูตร	4.71	0.50	มากที่สุด	2
เฉลี่ยรวม	4.64	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านอาจารย์ เมื่อพิจารณารายข้อ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์ ($\bar{x}=4.76$, S.D.=0.48) รองลงมาคือ ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.50) การบริหารและพัฒนาอาจารย์ ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.49) ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.59) ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ($\bar{x}=4.62$, S.D.=0.68) ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ($\bar{x}=4.57$, S.D.=0.75) และจำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopusต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบ ($\bar{x}=4.51$, S.D.=0.77)

ตารางที่ 4.16 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน

หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. การออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.73	0.47	มากที่สุด	7
2. การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้น ๆ	4.74	0.46	มากที่สุด	6
3. การพิจารณากำหนดผู้สอน	4.74	0.50	มากที่สุด	4
4. การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4	4.78	0.44	มากที่สุด	1
5. การกำกับกระบวนการเรียนการสอน	4.74	0.47	มากที่สุด	5
6. การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี	4.77	0.43	มากที่สุด	2
7. การบูรณาการพันธกิจต่าง ๆ กับการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี	4.72	0.49	มากที่สุด	9
8. การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ	4.73	0.47	มากที่สุด	8
9. การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.71	0.51	มากที่สุด	10
10. การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอน และการประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7)	4.75	0.49	มากที่สุด	3
เฉลี่ยรวม	4.74	0.43	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านหลักสูตร เมื่อพิจารณารายข้อ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำมคอ.3 และ มคอ.4 ($\bar{x}=4.78$, S.D.=0.44) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี ($\bar{x}=4.77$, S.D.=0.43) การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอน และการประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) ($\bar{x}=4.75$, S.D.=0.49) การพิจารณากำหนดผู้สอน ($\bar{x}=4.74$, S.D.=0.50) การกำกับกระบวนการเรียนการสอน ($\bar{x}=4.74$, S.D.=0.47) การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้น ๆ ($\bar{x}=4.74$, S.D.=0.46) การออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{x}=4.73$, S.D.=0.47) การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ ($\bar{x}=4.73$, S.D.=0.47) การบูรณาการพันธกิจต่าง ๆ กับการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.49) และ การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.51)

ตารางที่ 4.17 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/ สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร เพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.62	0.59	มากที่สุด	2
2. จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและ เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของ หลักสูตร	4.56	0.64	มากที่สุด	3
3. กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความ พึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่ง สนับสนุน การเรียนรู้	4.63	0.56	มากที่สุด	1
เฉลี่ยรวม	4.60	0.57	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เมื่อพิจารณารายข้อ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.56) รองลงมาคือ ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}=4.62$, S.D.=0.59) และจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}=4.56$, S.D.=0.64)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตารางที่ 4.18 ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริการจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มทร.ธัญบุรี	จำนวน (25 คน)
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	
1. ควรส่งเสริมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น	5
2. ควรให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการทบทวนหัวข้อประเด็นที่อยู่ในหลักสูตรเพื่อการบริหารหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น คำนิยามศัพท์ ขอคำว่าจะอาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	6
3. ควรให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีงานวิจัยที่ตีพิมพ์ตามที่ กพอ. กำหนด	7
4. ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับการรับนักศึกษาเพื่อให้หลักสูตรสามารถรับนักศึกษาได้ตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัดส่วนของประเภทการเข้ารับ	7
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต	
1. ควรมีระบบการติดตามการมีงานทำของบัณฑิตควรกลับมาแก้ไขและอัปเดตข้อมูลได้เพราะกรอกหลังจากจบ 2 – 3 เดือน บัณฑิตอาจจะไม่มีงานทำให้ผลการมีงานทำของนักศึกษาในหลักสูตรมีจำนวนน้อย	8
2. ควรมีการจัดการแบบสอบถามความพึงพอใจของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตที่รวดเร็วทันต่อการประเมินหลักสูตร	7
3. ควรจัดทำ Big data เพื่อเก็บข้อมูลของบัณฑิตอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน	4
4. หลักสูตรควรวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อวางแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรในรอบถัดไป	6
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา	
1. ควรเพิ่มกิจกรรมส่งเสริมความเป็นนวัตกรรมให้นักศึกษา	5
2. หลักสูตรควรรายงานความเชื่อมโยงของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการที่จัดให้แก่นักศึกษา โดยแสดงให้เห็นศักยภาพหรือผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างชัดเจน	7
3. ควรผลักดันให้เกิดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์แก่ศิษย์เก่าโดยคำนึงถึงช่วงเวลาและหัวข้อที่ตรงกับความต้องการของศิษย์เก่า รวมทั้งมีช่องทางในการติดต่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้ศิษย์เก่ารับทราบและเข้าร่วมโครงการ	7
4. ควรวิเคราะห์หรือปัจจัยส่งผลกระทบต่ออัตราการคงอยู่ของนักศึกษาเพื่อสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและปรับวิธีการดำเนินงาน	6

ตารางที่ 4.18 ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริการจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ต่อ)

ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มทร.ธัญบุรี	จำนวน (25 คน)
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์	
1. ควรจัดโครงการส่งเสริมอาจารย์ให้มีความเป็นนวัตกรรม	7
2. ควรส่งเสริมการ upskill , Reskill การเรียนการสอน การประเมิน แบบ online ที่ทันสมัยพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	6
3. ควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ตีพิมพ์ในระดับคุณภาพที่สูงขึ้นและครบทุกคน	8
4. อาจารย์ในหลักสูตรควรมีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับที่สูงขึ้น เช่น TCI ฐาน 1 การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ และวารสารระดับนานาชาติ	4
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน	
1. หลักสูตรควรมีการประเมินผลผู้เรียนโดยเชื่อมโยงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน มคอ.2 และมีกระบวนการประเมินพัฒนาที่ชัดเจนโดยสามารถตรวจสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาได้	5
2. หลักสูตรควรวางแผนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการตามบริบทของหลักสูตรกับพันธกิจต่างๆ และหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นระบบและควรมีการทบทวนผลการดำเนินงานและกระบวนการต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับการพัฒนานักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้	7
3. การเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ ควรมีการปรับกระบวนการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ไม่มุ่งเน้นการบรรยาย แต่ควรส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาให้มากขึ้น	5
4. ควรเพิ่มรูปแบบการเรียนรู้ตามศตวรรษที่ 21 ในหลักสูตรให้ชัดเจน มีการออกแบบตามกรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับใหม่เพื่อให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการพัฒนาคนให้ตรงตามความต้องการของตลาดและควรมีกระบวนการประเมินผู้เรียนที่เป็นระบบวัดได้จริง	2
5. ผู้บริหารหน่วยงานควรให้ความสำคัญกับผลการประเมินการสอนของผู้สอนที่นักศึกษาประเมิน/เพื่อกำหนดวิธีการปรับปรุงและพัฒนาผู้สอนในเชิงนโยบายผลการประเมินผู้รับผิดชอบหลักสูตรไม่สามารถทราบได้ของผู้สอนทุกราย	6
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	
1. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ต้องมีความทันสมัยเข้ากับยุคสมัยโดยมีการนำนวัตกรรมเข้ามาช่วยในสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น ห้อง Smart Class Room ห้องระบบปฏิบัติการต้องเป็นห้องปฏิบัติการที่มีความสามารถในการใช้งานได้จริง	6
2. ควรเร่งรัดในการปรับปรุงและพัฒนาระบบสารสนเทศ/ฐานข้อมูล เพื่อให้ผู้บริหารสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	12
3. หลักสูตรควรมีการวิเคราะห์ความต้องการของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ตรงกับการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินความพึงพอใจควรครอบคลุมประเด็นที่สำคัญเพื่อที่จะนำมาพัฒนาปรับปรุงสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา	7

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการสรุปผลการวิจัย ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ เกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

5.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หน่วยงาน

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.99 มีอายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 53.73 จบการศึกษาปริญญาโท ร้อยละ 56.34 เป็นข้าราชการ ร้อยละ 50.37 และมีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร 4 ปี ร้อยละ 76.49 หน่วยงาน คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 17.16

5.1.2 ผลการศึกษาข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ด้านผลลัพธ์

ภาพรวม

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$, $S.D. = 0.32$) และโดยภาพรวมสภาพปัจจุบัน พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, $S.D. = 0.32$) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์และสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.33

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านปัจจัยนำเข้าสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.84$, $S.D. = 0.33$) ส่วนสภาพปัจจุบันอยู่ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, $S.D. = 0.52$) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์และสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.37

ด้านกระบวนการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านกระบวนการสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$, $S.D. = 0.37$) ส่วนสภาพปัจจุบันอยู่ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, $S.D. = 0.35$) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวมของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์และสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.34

ด้านผลลัพธ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรีในด้านผลลัพธ์สภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$, $S.D.=0.34$) ส่วนสภาพปัจจุบันอยู่ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, $S.D.=0.50$) ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่า โดยภาพรวม ของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสภาพที่พึงประสงค์และสภาพปัจจุบัน มีค่าเท่ากับ 0.29

5.1.3 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ การกำกับมาตรฐานการศึกษา บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ภาพรวม

จากการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.69$, $S.D.=0.43$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การกำกับมาตรฐาน ($\bar{x} = 4.74$, $S.D.=0.46$) การหลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน ($\bar{x} = 4.74$, $S.D.=0.43$) รองลงมาบัณฑิต ($\bar{x} = 4.71$, $S.D.=0.53$) นักศึกษา ($\bar{x} = 4.71$, $S.D.=0.47$) อาจารย์ ($\bar{x} = 4.64$, $S.D.=0.49$) และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.60$, $S.D.=0.57$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการกำกับมาตรฐานการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ. ($\bar{x} = 4.78$, $S.D.=0.46$) รองลงมา การทบทวนปัจจัยภายใน/ภายนอก ปัจจัยนำเข้าเกณฑ์มาตรฐาน ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกรอบคุณภาพของหลักสูตร ($\bar{x} = 4.72$, $S.D.=0.51$) และมีการเชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 4.72$, $S.D.=0.51$)

ด้านบัณฑิต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการประเมินคุณภาพบัณฑิตกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$, $S.D.=0.54$) และรองลงมาคือ ผลของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{x} = 4.69$, $S.D.=0.56$)

ด้านนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ กระบวนการรับนักศึกษา ($\bar{x}=4.73$, S.D.=0.49) รองลงมาคือ ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.50) และการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}=4.72$, S.D.=0.48)

ด้านอาจารย์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์ ($\bar{x}=4.76$, S.D.=0.48) รองลงมาคือ ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.50) และการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ($\bar{x}=4.71$, S.D.=0.49)

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ดังนี้ การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดการทำมคอ.3 และ มคอ.4 ($\bar{x}=4.78$, S.D.=0.44) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี ($\bar{x}=4.77$, S.D.=0.43) และการกำกับประเมินการจัดการเรียนการสอนและการประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) ($\bar{x}=4.75$, S.D.=0.49)

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.56) รองลงมาคือ ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับชอบหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}=4.62$, S.D.=0.59) และจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}=4.56$, S.D.=0.64)

5.1.4 ผลการศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัญหาอุปสรรค

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ดังนี้ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ในปัจจุบันนั้นมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบหลักสูตร 1 คน เป็นหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร และมีการแบ่งงานส่วนต่าง ๆ โดยประธานหลักสูตรดูแลในเรื่องของการบริหารหลักสูตรในภาพรวม การปรับปรุงต่าง ๆ และแบ่งส่วนงานอื่น ๆ ไปตามลักษณะงาน และกำหนดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วน โดยแบ่งเป็น 1) การรับและการเตรียมความพร้อมนักศึกษาใหม่ 2) การพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่า 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล การพัฒนาครู และ 5) การเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ส่วนใหญ่เป็นประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาของหลักสูตร เนื่องจากว่าต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือของผู้สอน ในการจัดเก็บข้อมูล หรือการปรับปรุงต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อผู้สอน ทำให้ผู้สอนบางรายวิชาเกิดคำถามว่า ทำไมต้องทำ ทำไมต้องปรับปรุง ทำไมต้องส่งข้อมูลต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้สอนบางรายวิชาเกิดความรู้สึกว่าเป็นการเพิ่มภาระงาน ตัวอย่างที่ชัดเจนการขอข้อมูลเพื่อการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ การจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.5 ที่สะท้อนถึงการปรับปรุงต่าง ๆ ผู้สอนบางรายวิชาเข้าใจว่าการประกันคุณภาพเป็นการเพิ่มภาระงาน จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร หรือผู้สอนบางคนคิดว่างานประกันคุณภาพการศึกษาเป็นงานของผู้รับผิดชอบหลักสูตร ไม่เกี่ยวกับตนเอง

5.2 อภิปรายผล

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1) จากผลการศึกษาพบว่า สภาพที่เป็นปัจจุบันของปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านปัจจัยนำเข้า มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ในทุก ๆ ด้าน โดยประเด็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณวุฒิตะดับปริญญาเอกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดอย่างน้อยกว่าอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้จึงควรผลักดันและส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรไปศึกษาระดับปริญญาเอกให้เพิ่มมากขึ้นและยังให้อาจารย์

พัฒนาผลงานทางวิชาการให้สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพาภรณ์ พึ่งบุญพานิชย์ ฐิตาภรณ์ สินจรรยาศักดิ์ และวัชรนพงศ์ ยอดราช (2559) สะท้อนผลการศึกษาว่า จุดอ่อนในการบริหารงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสาขาวิชาการบัญชีระดับปริญญาตรี สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย คือ การพัฒนาอาจารย์ประจำให้มีคุณวุฒิปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อัจฉรา เฉลิมเกียรติ อุษณี ลลิตผสาน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ (2566) ที่พบว่า การพัฒนาผลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คือ การปรับภาระงานสอนของอาจารย์ให้เหมาะสม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

2) จากผลการศึกษา พบว่า สภาพที่เป็นปัจจุบันของปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ในทุก ๆ ด้าน โดยประเด็นหลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาโดยผลิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม สร้างการมีวิสัยในตนเองให้นักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาได้รับการยอมรับในสังคมเพราะเป็นผู้รู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคมอันจะช่วยให้สามารถดำรงอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร จันทร์ฉาย และคณะ (2558) คือการประเมินคุณภาพบัณฑิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 พบว่า ด้านคุณธรรมจริยธรรม ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือคุณลักษณะที่ควรพัฒนาและส่งเสริมให้บัณฑิตมีคุณสมบัติตรงตามที่ใช้บัณฑิตต้องการ ได้แก่ ความมีวินัย ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กร ความรับผิดชอบในหน้าที่ การตรงต่อเวลา ทศนคติ ที่ดีต่ออาชีพ ความเสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และความซื่อสัตย์สุจริต ตามลำดับ
2. ด้านความรู้ โดยพัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน โดยใช้การเพิ่มความรู้เกี่ยวกับระบบการทำงานในสถานประกอบการเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจรายละเอียดต่าง ๆ ทั้งระบบมากขึ้นและเน้นทักษะการปฏิบัติกับสถานการณ์จริงและพัฒนาทักษะภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2556) ที่ได้ศึกษาลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ที่ครอบคลุมสอดคล้องและเป็นระบบในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา ตลอดจนความเข้าใจในทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์ (2556) คือ การที่สถาบันอุดมศึกษาต้องการประสบความสำเร็จในงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการแสวงหาความรู้จากบุคคลหรือจากผลการปฏิบัติงาน ที่เป็นความรู้ฝังลึกและรู้เชิงประจักษ์ โดยอาจแสวงหาจากหลาย ๆ แหล่ง อาทิ จากผลงานในอดีต จากประสบการณ์ตรงและการลงมือดำเนินการ
3. ด้านทักษะทางปัญญา โดยพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม คือ ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ การคิดนอกกรอบ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณค่าทางความคิดและการพัฒนาปรับปรุงงานที่สร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร จันทร์ฉาย และคณะ (2558) พบว่า

ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือคุณลักษณะที่ควรพัฒนา และส่งเสริมให้บัณฑิตมีคุณสมบัติตรงตามที่ใช้บัณฑิตต้องการ ได้แก่ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและหาแนวทางป้องกันได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ และทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และบูรณาการ องค์ความรู้ ในการปฏิบัติงาน และความสามารถในการทำงานด้วยตนเอง การจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนในการทำงาน ตามลำดับ 4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยทักษะการเป็นผู้นำและการจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์พร สลับสี และพงษ์พัทธ์ วัฒน พงศ์ศิริ (2562) พบว่า คุณลักษณะบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่เป็นจุดเด่นเป็นอย่างมาก คือ มีอัธยาศัยดี เป็นมิตร และนอบน้อมต่อผู้ใหญ่ และมีการปรับตัวได้เป็นอย่างดี ส่วนจุดที่ควรมีการพัฒนาเป็นอย่างมาก คือ จิตวิญญานของความเป็นทีม หรือ การทำงานเป็นทีม และเรื่องของภาวะผู้นำ ซึ่งต้องให้ความสำคัญในส่วนมากขึ้นโดยมีกิจกรรมการฝึกให้แสดงภาวะผู้นำและกล้าแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะมากขึ้น และ 5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การสืบค้นข้อมูล และการนำเสนอหรือประชาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร จันทรฉาย และคณะ (2558) พบว่า ความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือคุณลักษณะที่ควรพัฒนา และส่งเสริมให้บัณฑิตมีคุณสมบัติตรงตามที่ใช้บัณฑิตต้องการ ได้แก่ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และทักษะการใช้เทคนิค พื้นฐานทางคณิตศาสตร์และสถิติในการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

3) จากผลการศึกษาพบว่า สภาพที่เป็นปัจจุบันของปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านผลลัพธ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ในทุก ๆ โดยประเด็นหลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อร้องเรียนของนักศึกษาเนื่องจากหลักสูตรฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบเมื่อได้รับข้อร้องเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอซึ่งสอดคล้องกับ อธิราชย์ นันขันธ์ และคณะ (2566) พบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการหลักสูตร และการจัดการข้อร้องเรียน สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา ได้ดำเนินการบริหารหลักสูตร จัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตรตามประกาศครุสภาเรื่องรับรองปริญญา เน้นการสร้างความรู้และประสบการณ์ การจัดการเรียนการสอน โดยมีการกำกับติดตามด้วยระบบประกันคุณภาพที่ทำให้หลักสูตรมีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและมีค่าเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2564 ซึ่งเกิดจากการพัฒนาปรับปรุงในปีที่ผ่านมาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา เน้นสร้างองค์ความรู้ด้านสังคมศึกษาที่ทันสมัยมีมาตรฐาน สอดคล้องกับสภาพสังคมและวัฒนธรรม เน้นการลงมือปฏิบัติ ยืดหยุ่น ตามสภาพท้องถิ่น และคงความเป็น

เอกลักษณ์ คือการพัฒนาการศึกษาในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ตรงตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย นครพนม และยังซึ่งสอดคล้องกับคู่มือกระบวนการจัดการข้อร้องเรียนของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2566) ถูกจัดทำเพื่อให้ผู้รับผิดชอบด้านการดำเนินการจัดการข้อร้องเรียนของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและดำเนินการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนที่ได้รับจากช่องทางการร้องเรียนต่างๆ โดยกระบวนการและวิธีการดำเนินงานต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันและการปฏิบัติงานในปัจจุบันเป็นมาตรฐาน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4) องค์ประกอบ 6 ด้าน เกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 4.69 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การกำกับมาตรฐาน และหลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.74 รองลงมาบัณฑิต นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.71 อาจารย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ตามลำดับ

ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มุ่งเน้นการอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ. รวมถึงการจัดอบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จึงนำพาให้หลักสูตรสามารถบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ. ตลอดจนสามารถออกแบบและพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์พล แก้วยม และสิริพร เรืองสุรัตน์ (2556) สะท้อนว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งได้รับการฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ พรรณี คอนจจอหอ และคณะ (2561) ที่พบว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ และนโยบายและการถ่ายทอดนโยบายของผู้บริหารระดับสูง เป็นปัจจัยความสำเร็จของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ส่วนประเด็นสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่กลุ่มตัวอย่างยังคงมีความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุดต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยประเด็นจำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในการประเมินด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ คือ 4.56 อาจเนื่องมาจากหลายหลักสูตรยังได้รับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของหลักสูตรหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ อาทิ อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามหลักสูตรและคณะได้พัฒนาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราญา ทองอ่อน และจันจิราภรณ์ ปานยินดี (2560)

ตลอดจนอาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมร่วมกับสาขาวิชา/คณะ/สถาบันในการจัดให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และหลักสูตรมีการดำเนินการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย เพ็ญตระกูลชัย, เสาวนีย์ สิทธิบัณฑิต และพรชูลี ลังกา (2563) ที่พบว่า การจัดระบบบริหารและสารสนเทศของการประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาค 17 มีปัญหาการขาดวัสดุอุปกรณ์และโปรแกรมที่ช่วยในการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้วางแผนการดำเนินงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา รวมถึงขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ในการดำเนินงานต่าง ๆ ควรเกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและคณะครู

สภาพและปัญหาปัจจุบันในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสภาพการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ในปัจจุบัน นั้นมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบหลักสูตร 1 คน เป็นหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร และมีการแบ่งงานส่วนต่าง ๆ โดยประธานหลักสูตรดูแลในเรื่องของการบริหารหลักสูตรในภาพรวม การปรับปรุงต่าง ๆ และแบ่งส่วนงานอื่น ๆ ไปตามลักษณะงาน และกำหนดอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วน โดยแบ่งเป็น 1) การรับและการเตรียมความพร้อมนักเรียนใหม่ 2) การพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่า 3) การจัดการเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล การพัฒนาครู และ 5) การเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ปัญหา ในการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ส่วนใหญ่เป็นประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาของหลักสูตร เนื่องจากว่าต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือของผู้สอน ในการจัดเก็บข้อมูล หรือการปรับปรุงต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อผู้สอน ทำให้ผู้สอนบางรายวิชาเกิดคำถามว่าทำไมต้องทำ ทำไมต้องปรับปรุง ทำไมต้องส่งข้อมูลต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้สอนบางรายวิชาเกิดความรู้สึกว่าเป็นการเพิ่มภาระงาน ตัวอย่างที่ชัดเจน เช่น การขอข้อมูลเพื่อการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ การจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.5 ที่สะท้อนถึงการปรับปรุงต่าง ๆ ผู้สอนบางรายวิชาเข้าใจว่าการประเมินคุณภาพเป็นการเพิ่มภาระงาน จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร หรือผู้สอนบางคนคิดว่างานประกันคุณภาพเป็นงานของผู้รับผิดชอบหลักสูตรไม่เกี่ยวกับตนเอง

แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีการดำเนินการควบคุมคุณภาพของนักศึกษา บัณฑิต และอาจารย์ การติดตามตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพการส่งเสริมการเรียนการสอน การศึกษาข้อมูลตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการบริหารงานในหลักสูตรเพื่อส่งผลต่อนักศึกษาที่จบไปให้มีคุณภาพต่อไป ควรมีการ Support ในเรื่องของระบบ

ฐานข้อมูลกลางต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร ควรส่งเสริมให้อาจารย์ทำตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในสถานะที่นักศึกษาไม่สามารถเข้าพื้นที่ได้และการสร้างแรงจูงใจ การให้ความสำคัญกับบุคลากรในการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา

ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ เข้าร่วมรับฟัง การรายงานผลการดำเนินงาน และรับฟังข้อสรุปและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เพื่อให้ผู้สอนได้ตระหนักว่า งานประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวข้องกับผู้สอนทุกคน ทางหลักสูตรทำการชี้แจง เรื่องข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมให้กับผู้รับผิดชอบหลักสูตรตั้งแต่ต้นปีการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้สะดวกต่อการใช้งานเมื่อถึงเวลา และมีการประชุมรายงานสถานะให้เป็นปัจจุบัน เป็นระยะ ๆ เพื่อให้เห็นสภาพและปัญหา ทั้งนี้เพื่อทางแก้ไข ได้ทันท่วงที นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ เข้าสู่ที่ประชุมสาขาโดยผ่านหัวหน้าสาขา เพื่อให้ผู้สอนเห็นถึงปัญหาและช่วยกันหาแนวทางแก้ไข

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษา “การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษายกระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” มีประเด็น ดังนี้

ด้านการกำกับมาตรฐาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.78 คือ การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สปอว. เพราะมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำหลักการและเนื้อหาของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษายกมาประยุกต์ใช้กับการจัดการหลักสูตรให้ได้มาตรฐานเพื่อการเผยแพร่ (TQR)

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผู้เรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.78 คือ การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4 เพราะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ช่วยกันทบทวน ปรับปรุงสาระรายวิชาให้มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา รวมถึงหลักสูตรได้ประชุมเพื่อให้คณาจารย์เลือกการบูรณาการจัดการเรียนการสอนให้ครบทุกพันธกิจ

ด้านบัณฑิต พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.72 คือ การประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เป็นผลการนำหลักสูตรปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพให้สูงขึ้น เพื่อไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และให้ได้บัณฑิตที่บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ด้านนักศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.73 คือ มีกระบวนการรับนักศึกษา เพราะหลักสูตรได้มีการวางแผนรูปแบบกิจกรรมเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาใหม่ปีการศึกษา 2564 โดยโครงการ/กิจกรรมสำหรับเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาของนักศึกษาใหม่ เป็นการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนการจัดโครงการปฐมนิเทศของคณะเพื่อแนะนำอาจารย์แต่ละสาขาและความเชี่ยวชาญเตรียมความพร้อมในความรู้พื้นฐานที่จำเป็นการเรียน การลงทะเลียน

เรียนการวางแผนการเรียนเงื่อนไขในการจบการศึกษา การเก็บคะแนนกิจกรรมนักศึกษา แผนการเรียนวิชาพื้นฐาน และวิชาที่มีความต่อเนื่องกัน โดยครอบคลุมหัวข้อที่จำเป็นสำหรับการเรียน ตลอดระยะเวลาที่เรียนในมหาวิทยาลัย โดยมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ให้ความรู้และก่อนการจัด กิจกรรมเตรียมความพร้อมหลักสูตรได้มีการประเมินหัวข้อกิจกรรมและความต้องการเพิ่มเติมจาก นักศึกษาที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการเตรียมความพร้อมและจัด กิจกรรมเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาใหม่ทุกปี โดยมีการประเมินกิจกรรมเพื่อปรับปรุงเนื้อหา และหัวข้อที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาทุกปี

ด้านอาจารย์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.76 คือ มีข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์ คณะ ฯ ควรดำเนินการตามวงจร PDCA ตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำ หลักสูตรการบริหารอาจารย์และการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ โดยเมื่อดำเนินการตามวงจร PDCA มากกว่าหนึ่งรอบจะทำให้คณะ ฯ มีข้อมูลเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นกับอาจารย์ เช่น อัตรากำลังอาจารย์ที่มี จำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราการคงอยู่ของอาจารย์และความ พึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร เป็นต้น

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.63 คือ มีกระบวนการ ปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพราะความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ หลักสูตรได้มีการดำเนินการ จัดหาสื่อการเรียนการสอนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ต่อการค้นคว้าของนักศึกษาและการจัดการเรียนการ สอนภายในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID - 2019) โดยหลักสูตร ฯ ได้ขอความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ในหลักสูตร หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน รวมทั้งได้หา แนวทางในการดำเนินการปรับปรุงห้องปฏิบัติการให้มีความเหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้ และเพียงพอ ต่อความต้องการของนักศึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1) ควรศึกษาปัญหาในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับ หลักสูตรปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์ผล แล้วนำไปพัฒนาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิผลให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ. (2565). ความหมายและความสำคัญของการประเมินผล. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2566, จาก <https://tica-thaigov.mfa.go.th/th/page>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). การประกันคุณภาพของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). การประกันคุณภาพของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). การประกันคุณภาพของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัญชวลี หนูฝัน. (2560). ปัจจัยความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. ปรินญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- กิ่งเพชร เงินทอง. (2559). การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุโขทัย ปีการศึกษา 2558. (การค้นคว้าอิสระ). สุโขทัย: สถาบันการพลศึกษา.
- กุลเชษฐ์ สุทธิพนรัตน์กุล. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการลูกค้าเชิงสัมพันธ์ภาพของธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุสิตมหาบัณฑิต สาขาการตลาด วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2557). รูปแบบการประเมินสมรรถนะนักศึกษาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 10(1), 69-75.
- จารุกิตติ์ คงลี. (2563). สภาพและแนวทางการบริหารการจัดการคุณภาพโดยรวมของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เขต 1. (วิทยานิพนธ์). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- จุฑามาศ จุมปู และ ธดา สิทธิธาดา. (2566). หลักการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในองค์กร. ใน การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 5, วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2566 (771-778). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชาคริต แก้วทันคำ. (2561). ภาพลักษณ์ของผู้หญิงกับความคาดหวังของผู้ชาย ในรวมเรื่องสั้น “สมิงพระราหู”. วิจิตรวรรณสาร. 2(2). 115-130.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555). **ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 9)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถิรฉัตร คงจันทร์. (2560). รายงานการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสตรีภูเก็ต (รายงานการวิจัย). ภูเก็ต: โรงเรียนสตรีภูเก็ต.
- ทัน ไทรงาม. (2560). องค์ประกอบของการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามสมรรถนะครูในโรงเรียนสังกัดส านักบริหารงานการศึกษาพิเศษกลุ่มภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียง. *Veridian E Journal ฯ สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 10(1), 519-532.
- ชกรศักดิ์ พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2557). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานกรณศึกษาสถานีวิทย์โทรทัศนกองทัพบก**. (การค้นคว้าอิสระ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2557). **การพัฒนาแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2564, จาก <https://www.nida.ac.th/th/download/publication/thawatchai.pdf>.
- ธีรพัฒน์ เอี่ยมมลอ. (2564). **ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ ความไว้วางใจ และคุณภาพสินค้าที่มีผลต่อความตั้งใจซื้อซ้ำของผู้บริโภคสินค้ากาลีโกะในเขตกรุงเทพมหานคร**. (สารนิพนธ์). นครปฐม: วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นพพล โพธิ์เงิน. (2560). การบริหารการศึกษาตามหลักไตรสิกขากับทฤษฎีเชิงระบบ. *วารสารครูศาสตร์ปริทรรศน์*. 4(1), 138-146.
- นภาพร จันทร์ฉาย และคณะ. (2558). การประเมินคุณภาพบัณฑิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552. *วารสารวิจัย มสศ*. 11(1), 181-195.
- นวรรตน์ เงามสนาม และอรกัญญา เบ้าจรรยา. (2560). การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 40(4), 37-46.
- นันทมน ไชยโคตร. (2557). **ภาพลักษณ์ องค์กรและคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความจงรักภักดีของลูกค้าธนาคารออมสิน ในเขตบางแค**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นัยนา ตรงบรรทัด. (2557). การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นิติธร ปิลวาสน์. (2556). การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education). ค้นวันที่ 9 มิถุนายน 2563 จาก <http://taamkru.com/th/การประกันคุณภาพการศึกษา>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประภาพร รักษ์เลี้ยง. (2556). หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- ปริญญา งามสุทธิ และพรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ. (2561). การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(1), 223-237.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2562). การประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร: รั้ว เรียนรู้ สู่การปฏิบัติ , วารสารวิชาการ T-VET Journal สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3, 3(6), 4-13.
- ปวีณา พริ้งเพราะ และ สุทธิพงศ์ บุญผดุง. (2566). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ตามแนวคิดของ Frederick Herberg. ใน การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 5, วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2566 (771-778). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปาริฉัตร จันทร์นวล และธีระวัฒน์ จันทิก. (2558). การคาดการณ์ระดับความสำเร็จในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา , วารสารบัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2(2), 164-181.
- ปิยะดา มณีกาญจน์ นเรศ ชันชะรี. (2565). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต. 22(1), 49-56.
- ปิยะดา มณีกาญจน์ นเรศ ชันชะรี. (2565). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารบริหารการศึกษาบัณฑิต. 22(1), 49-56.
- พรรณณี คอนจ่อหอ และคณะ. (2561). การพัฒนาตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 20(2), 149-159.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พระเมธีปริยัติธาดา และคณะ. (2564). การประกันคุณภาพการศึกษา. **วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์**. 8(1), 375-379.
- พล เหลืองรังษี และสายฝน วิบูลรังสรรค์. (2563). แนวทางการประเมินโครงการในโรงเรียน Project Evaluation Approach in School. **วารสารการวัดผลการศึกษา**. 37(102), 118-125.
- พัชราภรณ์ เกษะประกกร. (2558). กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อการบริหารเอกลักษณ์ภาพลักษณ์ และชื่อเสียงองค์กร (พิมพ์ครั้งที่ 3). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พัฒนพล แก้วยม และสิริพร เรืองสุรัตน์. (2556). สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**.
- พิมพ์ภรณ์ พึ่งบุญพานิชย์ ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ และวัชชนพงศ์ ยอดราช. (2559). การพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อความเป็นเลิศ ของสาขาวิชาการบัญชี สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. **วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน**. 22(1), 33-45.
- ภคิน ศิวเมธากุล. (2556). การประเมินผลการดำเนินงานโครงการชุมชนปลอดภัยไร้อาชญากรรมของตำรวจภูธรภาค 7 ตามแบบจำลอง CIPP MODEL. **วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ**. 5(2), 255-249.
- ภาวนา กิตติวิมลชัย. (2561). การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการบริหารหลักสูตรตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, **วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**, 13(2), 109-125.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2550). **การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มลิวลย์ มั่งมี. (2563). การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. **วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์**, 8(2), 309-216.
- ยรรยง คชรัตน์. (2565). การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2566, จาก <https://hbs.hu.ac.th/?p=508>
- ยุพิน รอดประพันธ์. (2561). การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรม โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. นครสวรรค์: โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2556.
- วารญา ทองอ่อน และ จันจิราภรณ์ ปานยินดี. (2560), ความหึงพ้อใจต่อหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. **วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์**. 2(1), 1-12.
- ศรียิวไล นิราราช, วรปภา อารีราษฎร์ และ บดินทร์ แก้วบ้านดอน. (2559). การพัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร, **วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**, 3(1), 27-34.
- ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์. (2566). ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของการจัดการความรู้ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. **วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร**. 8(2), 58-68.
- ศุภย์ฝีกอบรมและแพทยศาสตร์ศึกษา. (2561). การประเมินโครงการ การฝีกอบรมเชิงปฏิบัติการ การวิจัยเพื่อประยุกต์ใช้ในการทำงานด้านสาธารณสุข สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสังกัดภายใต้สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดราชบุรี. ราชบุรี: ศุภย์ฝีกอบรมและแพทยศาสตร์ศึกษา.
- สมชาย เผือกตระกูลชัย, เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต และพรชูลี ลังกา. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพภายในเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาค 17. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ**. 9(1), 144-159.
- สมาพร ลีภัยรัตน์. (2562). รายงานการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี. อุทัยธานี: โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี.
- สัมฤทธิ์ จำนงค์. (2557). **ภาพลักษณ์องค์กรและนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความภักดีของผู้ใช้บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษในประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร**. (การค้นคว้าอิสระ). กรุงเทพฯ: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ .
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). **ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557**. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2564, จาก <http://www.mua.go.th/book.html>
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2553. **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามระดับอุดมศึกษา (ฉบับสถานศึกษา) พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ: สมศ.
- สำราญ สิริภคมงคล. (2557). **การประเมินผลทางสาธารณสุข**. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2566, จาก <http://siriphakha.blogspot.com/2014/03/blog-post.html>.
- สิริวรรณ จรัสศรีวิวัฒน์. (2563). ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง กระบวนการชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) สำหรับนิสิตฝึกปฏิบัติการสอน. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. 31(1), 89-103.
- สุรีย์พร สลับสี และพงษ์พัต วัฒนพงศ์ศิริ. (2562). การพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สุวิมล จอดพิมาย มยุรี กมลบุตร และ พิษชานันท์ กันพุ่ม. (2566). แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน. **วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี**, 5(2), 18-36.
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2561). ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี**. 12(28). 187-196.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2559). **รูปแบบการประเมินและการตัดสินโดยผู้เชี่ยวชาญ. การสัมมนาเชิงปฏิบัติการดำเนินงานคัดเลือกนักเรียนและสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หน้า 17)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ.

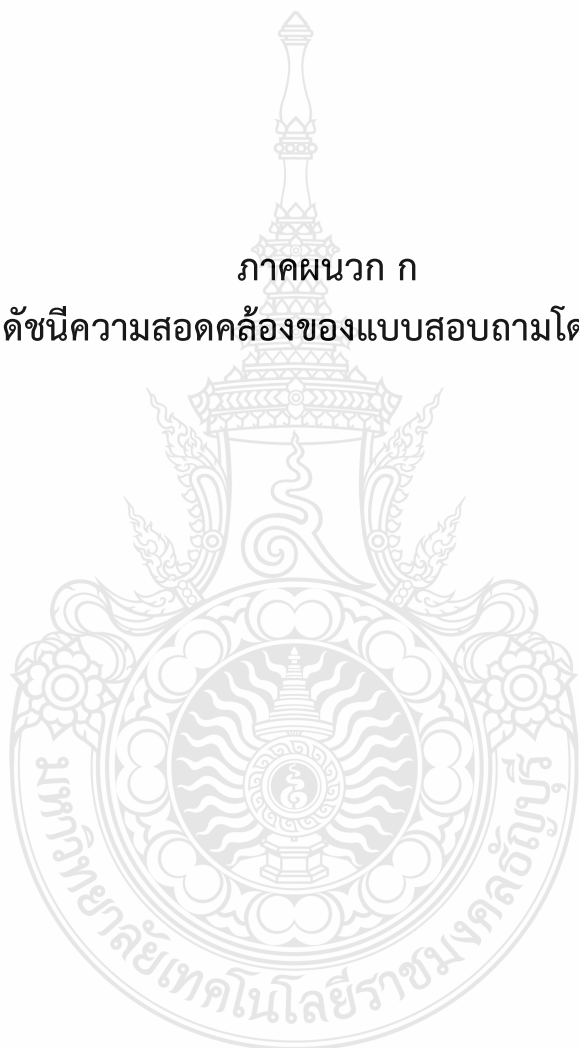
บรรณานุกรม (ต่อ)

- อธิราชย์ นันชนันตี และคณะ (2566) การศึกษาความพึงพอใจและการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีต่อการบริหารจัดการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 17(2), 138-147.
- อนันตชัย ทองปาน. (2564). การประเมินโครงการยกระดับคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน และคิดวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้รูปแบบ CIPPIEST. (วิทยานิพนธ์). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อัจฉรา เฉลิมเกียรติ อุษณี ลลิตผสาน และฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2566). แนวทางการพัฒนาผลการประกันคุณภาพ ระดับหลักสูตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร : การประเมินความต้องการจำเป็น. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 15(1), 87-108.
- Cronbach, Lee J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. 5th ed. New York: Harper & Row.
- Fayol, H. (1925). *General and Industrial Management*. London: Sir Issac Pitman and Sons,
- Freeman, R. E. (1992). *Management*. 5th ed. New Jersey: Practice –Hall.
- Kotler, Philip. (2000). *Marketing Management (The Millennium edition)*. Upper Saddle River, NJ: Person Prentice Hall.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3) : 607 – 610.+
- Liston, C. (1999). *Managing Quality And Standards*. New York: McGraw - Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม				
1. เพศ	+1	+1	+1	1
2. อายุ	+1	+1	+1	1
3. ระดับการศึกษาสูงสุด	+1	+1	+1	1
4. ประเภทบุคลากร	+1	-1	+1	1
5. ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	+1	-1	+1	1
6. หน่วยงาน	+1	+1	+1	1
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้านปัจจัยนำเข้า				
1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	+1	+1	+1	1
2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	1
3. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	+1	+1	+1	1
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	+1	+1	+1	1
5. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการสนับสนุนให้ทำผลงานทางวิชาการ	+1	+1	+1	1
ด้านกระบวนการ				
6. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับนักศึกษา	+1	+1	+1	1
7. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเตรียมความพร้อมนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษา	+1	+1	+1	1
8. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการแก่นักศึกษา	+1	+1	+1	1
9. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา	+1	+1	+1	1
10. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา	+1	+1	+1	1
11. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษา	+1	+1	+1	1
12. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	+1	+1	+1	1
13. พัฒนาหลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการส่งเสริมพัฒนาให้อาจารย์ประจำหลักสูตรให้มีความก้าวหน้า	+1	+1	+1	1
14. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร	+1	+1	+1	1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
15. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าของศาสตร์สาขาวิชา	+1	+1	+1	1
16. หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร	+1	+1	+1	1
17. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	+1	+1	+1	1
18. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	+1	+1	+1	1
19. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
20. หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร	+1	+1	+1	1
21. อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมกับสาขาวิชา/คณะ/สถาบันในการจัดให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
22. หลักสูตรมีการดำเนินการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1
23. หลักสูตรมีการดำเนินการประเมินความพึงพอใจนักศึกษาและอาจารย์ ในการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1
ด้านผลลัพธ์				
24. หลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	+1	+1	+1	1
25. หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลบัณฑิตที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	+1	+1	+1	1
26. หลักสูตรรายงานข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
27. หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
28. หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหารหลักสูตรจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
29. หลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อร้องเรียนของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
30. หลักสูตรมีการรายงานผลการคงอยู่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	+1	+1	+1	1
31. หลักสูตรมีการรายงานผลความพึงพอใจของการบริหารหลักสูตรของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	+1	+1	+1	1
32. หลักสูตรมีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	+1	+1	+1	1
33. หลักสูตรมีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	+1	+1	+1	1
34. หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อขึ้นทะเบียนหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	+1	+1	+1	1

ตอนที่ 3 การพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์กรประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์กรประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

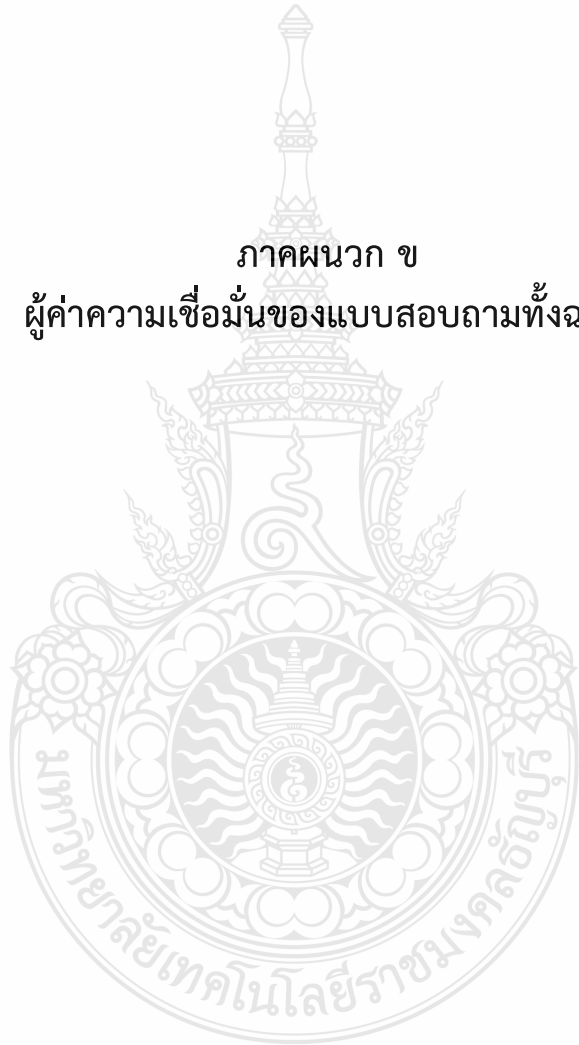
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน				
1. การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	+1	+1	+1	1
2. ทบทวนปัจจัยภายใน/ปัจจัยภายนอก ปัจจัยนำเข้า เกณฑ์มาตรฐานข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบคุณภาพของหลักสูตร	+1	+1	+1	1
3. เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	1
องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต				
4. การประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	+1	+1	+1	1
5. ผลของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ	+1	+1	+1	1
องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา				
6. กระบวนการรับนักศึกษา	+1	+1	+1	1
7. การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาให้กับนักศึกษา	+1	+1	+1	1
8. การควบคุมการดูแลให้คำปรึกษาวิชาการวิชาชีพ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี	+1	+1	+1	1
9. การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	+1	+1	+1	1
10. ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
11. ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา	+1	+1	+1	1
12. ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์				
13. การบริหารและพัฒนาอาจารย์	+1	+1	+1	1
14. ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	+1	+1	+1	1
15. ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	+1	+1	+1	1
16. ผลงานทางวิชาการของอาจารย์	+1	+1	+1	1
17. จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	+1	+1	+1	1
18. ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์	+1	+1	+1	1
19. ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร	+1	+1	+1	1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน				
20. การออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	+1	+1	+1	1
21. การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ	+1	+1	+1	1
22. การพิจารณากำหนดผู้สอน	+1	+1	+1	1
23. การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4	+1	+1	+1	1
24. การกำกับกระบวนการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1
25. การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี	+1	+1	+1	1
26. การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี	+1	+1	+1	1
27. การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	+1	+1	+1	1
28. การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา	+1	+1	+1	1
29. การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและการประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และมคอ.7)	+1	+1	+1	1
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
30. ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
31. จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร	+1	+1	+1	1
32. กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	+1	+1	+1	1
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต				
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา				
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์				
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน				
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				

ภาคผนวก ข
ผู้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.976	.985	106

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
เพศ	1.53	.507	30
อายุ	3.00	.871	30
ระดับการศึกษาสูงสุด	1.50	.509	30
ประเภท	1.57	.504	30
ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	3.40	1.070	30
หน่วยงาน	5.83	3.163	30
1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (สภาพปัจจุบัน)	4.60	.498	30
1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	4.77	.504	30
2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด (สภาพปัจจุบัน)	4.67	.606	30

2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	4.80	.407	30
3.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	4.00	1.083	30
3.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	4.43	.971	30
4.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่ง (สภาพปัจจุบัน)	4.20	.961	30
4.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่ง (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.615	30
5.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการสนับสนุน (สภาพปัจจุบัน)	4.43	.626	30
5.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการสนับสนุน (สภาพที่พึงประสงค์)	4.73	.450	30
6.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.37	.765	30
6.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.67	.547	30
7.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเตรียมความพร้อม (สภาพปัจจุบัน)	4.40	.675	30
7.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเตรียมความพร้อม (สภาพที่พึงประสงค์)	4.60	.563	30
8.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.47	.571	30
8.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.67	.547	30
9.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.43	.626	30
9.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.556	30
10.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.43	.679	30
10.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.67	.547	30
11.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ (สภาพปัจจุบัน)	4.37	.669	30
11.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.60	.563	30

12.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับและแต่งตั้งอาจารย์ (สภาพปัจจุบัน)	4.47	.629	30
12.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับและแต่งตั้งอาจารย์ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.53	.629	30
13.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการส่งเสริมพัฒนาให้อาจารย์ (สภาพปัจจุบัน)	4.33	.711	30
13.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการส่งเสริมพัฒนาให้อาจารย์ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.556	30
14.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบ (สภาพปัจจุบัน)	4.43	.626	30
14.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.60	.563	30
15.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	4.47	.629	30
15.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	4.67	.606	30
16.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับการประเมิน (สภาพปัจจุบัน)	4.37	.615	30
16.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับการประเมิน (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.556	30
17.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดการเรียน (สภาพปัจจุบัน)	4.33	.606	30
17.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดการเรียน (สภาพที่พึงประสงค์)	4.60	.563	30
18.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการการประเมินผล (สภาพปัจจุบัน)	4.57	.504	30
18.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการการประเมินผล (สภาพที่พึงประสงค์)	4.73	.450	30
19.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการตรวจสอบการประเมินผล (สภาพปัจจุบัน)	4.37	.615	30
19.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการตรวจสอบการประเมินผล (สภาพที่พึงประสงค์)	4.57	.568	30
20.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมิน (สภาพปัจจุบัน)	4.43	.626	30
20.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมิน (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.556	30
21.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมกับสาขาวิชา (สภาพปัจจุบัน)	4.07	.980	30

21.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วม ร่วมกับสาขาวิชา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.57	.626	30
22.1 หลักสูตรมีการดำเนินการจัดสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ (สภาพปัจจุบัน)	4.20	.761	30
22.2 หลักสูตรมีการดำเนินการจัดสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.556	30
23.1 หลักสูตรมีการดำเนินการประเมินความ พึงพอใจ (สภาพปัจจุบัน)	4.20	.714	30
23.2 หลักสูตรมีการดำเนินการประเมินความ พึงพอใจ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.53	.629	30
24.1 หลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนา นักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.40	.621	30
24.2 หลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนา นักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.67	.547	30
25.1 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลบัณฑิตที่ ได้งานทำ (สภาพปัจจุบัน)	4.37	.809	30
25.2 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลบัณฑิตที่ ได้งานทำ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.67	.606	30
26.1 หลักสูตรรายงานข้อมูลอัตราการคงอยู่ ของนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.40	.675	30
26.2 หลักสูตรรายงานข้อมูลอัตราการคงอยู่ ของนักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.60	.621	30
27.1 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลอัตราการ สำเร็จการศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.37	.809	30
27.2 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลอัตราการ สำเร็จการศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.669	30
28.1 หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหาร หลักสูตรจากผลการ (สภาพปัจจุบัน)	4.37	.718	30
28.2 หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหาร หลักสูตรจากผลการ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.63	.556	30
29.1 หลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อร้องเรียน ของนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	4.50	.572	30
29.2 หลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อร้องเรียน ของนักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	4.60	.563	30
30.1 หลักสูตรมีการรายงานผลการคงอยู่ของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบ (สภาพปัจจุบัน)	4.63	.490	30
30.2 หลักสูตรมีการรายงานผลการคงอยู่ของ อาจารย์ผู้รับผิดชอบ (สภาพที่พึงประสงค์)	4.73	.450	30
31.1 หลักสูตรมีการรายงานผลความพึงพอใจ การบริหารหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	4.53	.629	30

31.2 หลักสูตรมีกรรายงานผลความพึงพอใจ การบริหารหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	4.60	.563	30
32.1 หลักสูตรมีการดำเนินการตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (สภาพ ปัจจุบัน)	4.70	.466	30
32.2 หลักสูตรมีการดำเนินการตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (สภาพที่พึง ประสงค์)	4.77	.430	30
33.1 หลักสูตรมีการดำเนินการตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	4.60	.498	30
33.2 หลักสูตรมีการดำเนินการตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	4.70	.466	30
34.1 หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อขึ้น ทะเบียนหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	4.50	.572	30
34.2 หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อขึ้น ทะเบียนหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	4.67	.479	30
การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	4.50	.682	30
ทบทวนปัจจัยภายใน/ภายนอก	4.50	.630	30
เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ การประกัน คุณภาพการศึกษา	4.43	.679	30
การประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ	4.47	.629	30
ผลของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ	4.33	.661	30
กระบวนการรับนักศึกษา	4.43	.626	30
การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา	4.37	.669	30
การควบคุมดูแลให้คำปรึกษาวิชาการ	4.37	.669	30
การพัฒนาสภาพนักศึกษา	4.47	.571	30
ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	4.40	.621	30
ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา	4.40	.621	30
ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของ นักศึกษา	4.43	.626	30
การบริหารและพัฒนาอาจารย์	4.57	.504	30
ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	4.03	1.066	30
ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	4.17	.950	30
ผลงานทางวิชาการของอาจารย์	4.27	.740	30
จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	3.97	1.033	30
ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์	4.70	.466	30
ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหาร หลักสูตร	4.37	.556	30

การออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตร	4.50	.572	30
การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์	4.50	.572	30
การพิจารณากำหนดผู้สอน	4.63	.556	30
การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำมคอ.3	4.60	.498	30
การกำกับกระบวนการเรียนการสอน	4.50	.572	30
การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี	4.57	.504	30
การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี	4.43	.626	30
การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	4.47	.571	30
การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.47	.629	30
การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและการประเมินหลักสูตร	4.43	.679	30
ระบบการดำเนินงานของภาควิชาโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	4.17	.648	30
จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอ	3.93	.828	30
กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์	4.17	.699	30

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.388	1.500	5.833	4.333	3.889	.320	106

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เพศ	463.60	1623.697	.093	.	.976
อายุ	462.13	1638.464	-.162	.	.977
ระดับการศึกษาสูงสุด	463.63	1612.102	.377	.	.976

ประเภท	463.57	1621.840	.140	.	.976
ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ	461.73	1636.271	-.111	.	.977
หลักสูตร					
หน่วยงาน	459.30	1679.459	-.238	.	.983
1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมี	460.53	1624.189	.083	.	.976
คุณสมบัติครบถ้วน ตามเกณฑ์มาตรฐานที่					
กำหนด (สภาพปัจจุบัน)					
1.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพที่	460.37	1610.378	.424	.	.976
พึงประสงค์)					
2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้	460.47	1609.430	.369	.	.976
ปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบระยะเวลาที่					
กำหนด (สภาพปัจจุบัน)					
2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพที่	460.33	1611.609	.490	.	.976
พึงประสงค์)					
3.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพ	461.13	1577.844	.567	.	.976
ปัจจุบัน)					
3.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร (สภาพที่	460.70	1585.114	.539	.	.976
พึงประสงค์)					
4.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่ง	460.93	1611.995	.192	.	.977
(สภาพปัจจุบัน)					
4.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่ง	460.50	1614.534	.260	.	.976
(สภาพที่พึงประสงค์)					
5.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการ	460.70	1607.941	.387	.	.976
สนับสนุน (สภาพปัจจุบัน)					
5.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการ	460.40	1607.421	.559	.	.976
สนับสนุน (สภาพที่พึงประสงค์)					
6.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบใน	460.77	1576.530	.834	.	.976
การรับนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)					
6.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบ	460.47	1593.361	.782	.	.976
(สภาพที่พึงประสงค์)					
7.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบใน	460.73	1588.892	.714	.	.976
การเตรียมความพร้อม (สภาพปัจจุบัน)					
7.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบใน	460.53	1597.706	.661	.	.976
การเตรียมความพร้อม (สภาพที่พึงประสงค์)					
8.1 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบใน	460.67	1596.092	.687	.	.976
การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษา (สภาพ					
ปัจจุบัน)					
8.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบใน	460.47	1595.085	.742	.	.976
การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษา (สภาพที่พึง					
ประสงค์)					

9.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	460.70	1594.148	.665	.	.976
9.2	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	460.50	1593.086	.775	.	.976
10.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	460.70	1589.045	.707	.	.976
10.2	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	460.47	1596.326	.713	.	.976
11.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ (สภาพปัจจุบัน)	460.77	1593.357	.636	.	.976
11.2	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.53	1597.361	.668	.	.976
12.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับและแต่งตั้งอาจารย์ (สภาพปัจจุบัน)	460.67	1586.989	.806	.	.976
12.2	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับและแต่งตั้งอาจารย์ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.60	1594.731	.650	.	.976
13.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการส่งเสริมพัฒนาให้อาจารย์ (สภาพปัจจุบัน)	460.80	1594.028	.585	.	.976
13.2	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการส่งเสริมพัฒนาให้อาจารย์ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.50	1600.259	.612	.	.976
14.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบ (สภาพปัจจุบัน)	460.70	1583.803	.875	.	.976
14.2	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.53	1590.809	.816	.	.976
15.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	460.67	1590.161	.742	.	.976
15.2	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	460.47	1597.016	.627	.	.976
16.1	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมิน (สภาพปัจจุบัน)	460.77	1589.289	.777	.	.976

16.2 หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมิน (สภาพที่พึงประสงค์)	460.50	1595.293	.724	.	.976
17.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดการเรียน (สภาพปัจจุบัน)	460.80	1584.579	.887	.	.976
17.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดการเรียน (สภาพที่พึงประสงค์)	460.53	1590.809	.816	.	.976
18.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการประเมินผล (สภาพปัจจุบัน)	460.57	1601.909	.635	.	.976
18.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการประเมินผล (สภาพที่พึงประสงค์)	460.40	1606.041	.597	.	.976
19.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการตรวจสอบการประเมินผล (สภาพปัจจุบัน)	460.77	1583.978	.887	.	.976
19.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการตรวจสอบการประเมินผล (สภาพที่พึงประสงค์)	460.57	1593.082	.758	.	.976
20.1 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมิน (สภาพปัจจุบัน)	460.70	1584.493	.861	.	.976
20.2 หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมิน (สภาพที่พึงประสงค์)	460.50	1592.121	.797	.	.976
21.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมร่วมกับสาขาวิชา (สภาพปัจจุบัน)	461.07	1584.892	.537	.	.976
21.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีส่วนร่วมร่วมกับสาขาวิชา (สภาพที่พึงประสงค์)	460.57	1592.392	.700	.	.976
22.1 หลักสูตรมีการดำเนินการจัดตั้งสนับสนุนการเรียนรู้อัจฉริยะ (สภาพปัจจุบัน)	460.93	1583.444	.722	.	.976
22.2 หลักสูตรมีการดำเนินการจัดตั้งสนับสนุนการเรียนรู้อัจฉริยะ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.50	1592.121	.797	.	.976
23.1 หลักสูตรมีการดำเนินการประเมินความพึงพอใจ (สภาพปัจจุบัน)	460.93	1586.685	.713	.	.976
23.2 หลักสูตรมีการดำเนินการประเมินความพึงพอใจ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.60	1591.559	.714	.	.976
24.1 หลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนานักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	460.73	1585.168	.853	.	.976
24.2 หลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนานักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	460.47	1594.809	.748	.	.976

25.1 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลบัณฑิตที่ ได้งานทำ (สภาพปัจจุบัน)	460.77	1575.771	.800	.	.976
25.2 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลบัณฑิตที่ ได้งานทำ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.47	1592.326	.725	.	.976
26.1 หลักสูตรรายงานข้อมูลอัตราการคง อยู่ของนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	460.73	1586.892	.752	.	.976
26.2 หลักสูตรรายงานข้อมูลอัตราการคง อยู่ของนักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	460.53	1587.913	.797	.	.976
27.1 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลอัตรา การสำเร็จการศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	460.77	1575.495	.804	.	.976
27.2 หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลอัตรา การสำเร็จการศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	460.50	1589.224	.715	.	.976
28.1 หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหาร หลักสูตรจากผลการ (สภาพปัจจุบัน)	460.77	1582.944	.775	.	.976
28.2 หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหาร หลักสูตรจากผลการ (สภาพที่พึงประสงค์)	460.50	1596.879	.688	.	.976
29.1 หลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อ ร้องเรียนของนักศึกษา (สภาพปัจจุบัน)	460.63	1592.516	.765	.	.976
29.2 หลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อ ร้องเรียนของนักศึกษา (สภาพที่พึงประสงค์)	460.53	1595.016	.721	.	.976
30.1 หลักสูตรมีการรายงานผลการคงอยู่ ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ (สภาพปัจจุบัน)	460.50	1605.569	.559	.	.976
30.2 หลักสูตรมีการรายงานผลการคงอยู่ ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ (สภาพที่พึง ประสงค์)	460.40	1608.041	.541	.	.976
31.1 หลักสูตรมีการรายงานผลความพึง พอใจการบริหารหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	460.60	1591.766	.710	.	.976
31.2 หลักสูตรมีการรายงานผลความพึง พอใจการบริหารหลักสูตร (สภาพที่พึง ประสงค์)	460.53	1602.395	.556	.	.976
32.1 หลักสูตรมีการดำเนินการตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (สภาพ ปัจจุบัน)	460.43	1601.702	.693	.	.976
32.2 หลักสูตรมีการดำเนินการตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (สภาพที่พึง ประสงค์)	460.37	1604.723	.663	.	.976
33.1 หลักสูตรมีการดำเนินการตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	460.53	1595.568	.803	.	.976
33.2 หลักสูตรมีการดำเนินการตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	460.43	1599.909	.742	.	.976

34.1 หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อ ขึ้นทะเบียนหลักสูตร (สภาพปัจจุบัน)	460.63	1595.206	.705	.	.976
34.2 หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อ ขึ้นทะเบียนหลักสูตร (สภาพที่พึงประสงค์)	460.47	1603.154	.635	.	.976
การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.	460.63	1593.137	.627	.	.976
ทบทวนปัจจัยภายใน/ภายนอก	460.63	1599.826	.547	.	.976
เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ การ ประกันคุณภาพการศึกษา	460.70	1593.114	.631	.	.976
การประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ	460.67	1592.989	.685	.	.976
ผลของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ	460.80	1591.752	.675	.	.976
กระบวนการรับนักศึกษา	460.70	1592.493	.698	.	.976
การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา	460.77	1590.530	.690	.	.976
การควบคุมดูแลให้สำเร็จการศึกษา	460.77	1589.909	.702	.	.976
การพัฒนาสภาพนักศึกษา	460.67	1593.954	.734	.	.976
ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	460.73	1590.823	.738	.	.976
ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา	460.73	1589.789	.759	.	.976
ความพึงพอใจและผลการจัดการซื้อเรียน ของนักศึกษา	460.70	1593.734	.673	.	.976
การบริหารและพัฒนาอาจารย์	460.57	1607.013	.508	.	.976
ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	461.10	1613.679	.151	.	.977
ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	460.97	1622.171	.061	.	.977
ผลงานทางวิชาการของอาจารย์	460.87	1615.292	.201	.	.976
จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	461.17	1598.764	.338	.	.976
ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์	460.43	1606.116	.574	.	.976
ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหาร หลักสูตร	460.77	1600.599	.604	.	.976
การออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการ พัฒนาหลักสูตร	460.63	1593.895	.734	.	.976
การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตาม ความก้าวหน้าในศาสตร์	460.63	1593.895	.734	.	.976
การพิจารณากำหนดผู้สอน	460.50	1597.500	.674	.	.976
การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3	460.53	1596.120	.789	.	.976
การกำกับกระบวนการเรียนการสอน	460.63	1597.757	.649	.	.976
การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติใน ระดับปริญญาตรี	460.57	1600.254	.676	.	.976
การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการ สอนในระดับปริญญาตรี	460.70	1588.907	.771	.	.976

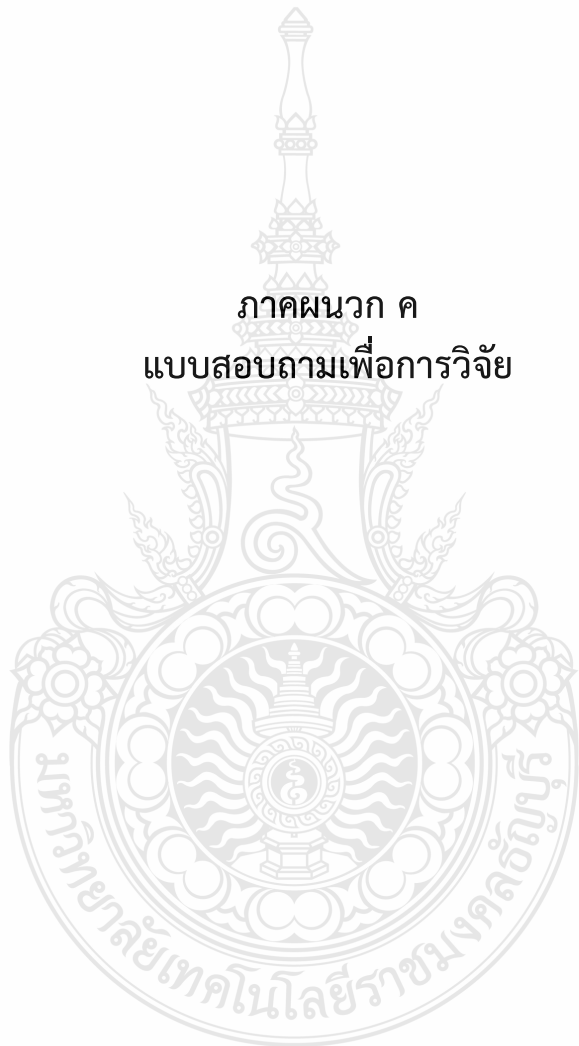
การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ	460.67	1590.782	.805	.	.976
การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของ นักศึกษา	460.67	1588.920	.767	.	.976
การกำกับประเมินการจัดการเรียนการ สอนและการประเมินหลักสูตร	460.70	1589.528	.698	.	.976
ระบบการดำเนินงานของภาควิชาโดยมีส่วน ร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	460.97	1598.447	.558	.	.976
จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอ	461.20	1599.821	.412	.	.976
กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมิน ความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์	460.97	1594.033	.596	.	.976

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
465.13	1627.775	40.346	106

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษา 1) สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี 2) ปัจจัยที่มีผลต่อทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี และ 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด โดยแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ เกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ สามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข และเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและทบทวนระบบกลไกกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่า 31 ปี 31 – 40 ปี 41 – 50 ปี มากกว่า 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประเภท

- ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย
 พนักงานราชการ อื่น ๆ

5. ประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

- 1 ปี 2 ปี
 3 ปี 4 ปีขึ้นไป

6. หน่วยงาน

☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ คณะบริหารธุรกิจ	☐ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
☐ คณะศิลปกรรมศาสตร์	☐ คณะเทคโนโลยีการเกษตร
☐ คณะศิลปศาสตร์	☐ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
☐ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	☐ คณะพยาบาลศาสตร์
☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์	☐ วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านที่เกี่ยวกับการบริหารงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี โดยแต่ละช่องมีความดังนี้

- 5 หมายถึง การบริหารจัดการในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง การบริหารจัดการในระดับมาก
3 หมายถึง การบริหารจัดการในระดับปานกลาง
2 หมายถึง การบริหารจัดการในระดับน้อย
1 หมายถึง การบริหารจัดการในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น
ด้านปัจจัยนำเข้า		
1	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
2	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
3	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหลักสูตรมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
4	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรมีตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น
5	อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับการสนับสนุนให้ทำผลงานทางวิชาการ	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
ด้านกระบวนการ		
6	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
7	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนเข้าศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
8	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการแก่นักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
9	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการแนะแนวแก่นักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
10	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
11	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แก่นักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
12	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

13	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการส่งเสริมพัฒนาให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรให้มีความก้าวหน้า	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
14	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
15	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าของศาสตร์สาขาวิชา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
16	หลักสูตรดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
17	หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
18	หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
19	หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
20	หลักสูตรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการกำกับประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
21	อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมกับสาขาวิชา/ คณะ/สถาบันในการจัดให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

22	หลักสูตรมีการดำเนินการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
23	หลักสูตรมีการดำเนินการประเมินความพึงพอใจนักศึกษาและอาจารย์ จัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
ด้านผลลัพธ์		
24	หลักสูตรมีการดำเนินการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
25	หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลบัณฑิตที่ได้ออกมาหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
26	หลักสูตรรายงานข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
27	หลักสูตรมีการรายงานข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
28	หลักสูตรมีการปรับปรุงการบริหารหลักสูตรจากผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
29	หลักสูตรมีการปรับปรุงจากข้อร้องเรียนของนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

30	หลักสูตรมีการรายงานผลการคงอยู่ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
31	หลักสูตรมีการรายงานผลความพึงพอใจการบริหารหลักสูตรของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
32	หลักสูตรมีการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
33	หลักสูตรมีการดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
34	หลักสูตรพร้อมรับการประเมินเพื่อขึ้นทะเบียนหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	สภาพปัจจุบัน ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1 สภาพที่พึงประสงค์ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา

ภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ได้แก่ องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานการศึกษา
องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์กรประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์กรประกอบที่ 5
หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์กรประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยแต่ละช่องมี
ความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ระดับคะแนน 5 คะแนน
4	หมายถึง	ระดับคะแนน 4 คะแนน
3	หมายถึง	ระดับคะแนน 3 คะแนน
2	หมายถึง	ระดับคะแนน 2 คะแนน
1	หมายถึง	ระดับคะแนน 1 คะแนน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความสำเร็จ				
		5	4	3	2	1
องค์กรประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน						
1	การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.					
2	ทบทวนปัจจัยภายใน/ภายนอก ปัจจัยนำเข้า เกณฑ์มาตรฐาน ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง กรอบคุณภาพของหลักสูตร					
3	เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง					
องค์กรประกอบที่ 2 บัณฑิต						
4	การประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ					
5	ผลของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ออกมาทำหรือประกอบอาชีพอิสระ					
องค์กรประกอบที่ 3 นักศึกษา						
6	กระบวนการรับนักศึกษา					
7	การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาให้กับนักศึกษา					
8	การควบคุมการดูแลให้คำปรึกษาวิชาการวิชาชีพ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี					
9	การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21					

10	ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา					
11	ข้อมูลอัตราการสำเร็จการศึกษา					
12	ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา					
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์						
13	การบริหารและพัฒนาอาจารย์					
14	ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก					
15	ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ					
16	ผลงานทางวิชาการของอาจารย์					
17	จำนวนบทความของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร					
18	ข้อมูลอัตราการคงอยู่ของอาจารย์					
19	ความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร					
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน						
20	การออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
21	การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ					
22	การพิจารณากำหนดผู้สอน					
23	การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และ มคอ.4					
24	การกำกับกระบวนการเรียนการสอน					
25	การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี					
26	การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี					
27	การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ					
28	การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา					
29	การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและการประเมินหลักสูตร (มคอ. 5 มคอ.6 และมคอ.7)					
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้						
30	ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					
31	จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร					
32	กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

.....
.....
.....

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

.....
.....
.....

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

.....
.....
.....

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

.....
.....
.....

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน

.....
.....
.....

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

.....
.....
.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

แบบสัมภาษณ์งานวิจัย**เรื่อง**

**การบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อ – สกุล.....ตำแหน่ง.....

คณะที่สังกัด.....

หลักสูตรที่รับผิดชอบ.....

ประสบการณ์ในการจัดทำหลักสูตร.....ปี e-mail.....

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร**1. การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของหลักสูตรของคุณ**

.....

.....

.....

.....

2. สภาพและปัญหาปัจจุบันในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล นางสาวสุวจี คันธมาศ

Ms.Suwagee Kantamas

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประเภท นักวิชาการศึกษา ตำแหน่ง งานประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ 5710213

งานประกันคุณภาพการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์: 0 2549 4930

โทรสาร: 0 2577 5017

โทรศัพท์มือถือ 0 82559 7038

E-mail: Suwagee_k@rmutt.ac.th

ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ/สาขา

ปี พ.ศ.ที่ได้รับ

สถาบัน

บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ

2549

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ที่อยู่ปัจจุบัน

287 หมู่ 4 ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130.

